

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6624 8 PAGINI — 30 BANI SÎMBĂTĂ 5 SEPTEMBRIE 1970

SCRISOARE DE PE ȘANTIERUL NAȚIONAL AL TINERETULUI DE LA LOTRU

ÎNCĂ O TREAPTĂ LA EDIFICIUL LUMINII

În urmă cu 15 zile îi însoțeam pe cei 50 de elevi de la Grupul școlar U.M.M.-Cimpulung pe Șantierul național al tineretului de la Lotru. Îmi amintesc rezerva pe care conducerea șantierului o manifesta atunci. La închiderea țării aceiași oameni aveau să exprime cele mai frumoase cuvinte de laudă la adresa lor. Era acesta un gest de recunoaștere a unei activități intense, a muncii pline de dăruire care situase brigada „Lotru” formată din elevi argeșeni pe un loc fruntaș în cadrul marelui șantier. Spre deosebire de celelalte brigăzi ale elevilor care au activat aici înaintea lor, viitorii constructori de mașini au participat în acest scurt interval la lucrări de execuție aducând un aport substanțial. Ei au montat două cazane de apă pentru încălzire centrală, făcând această lucrare la nivelul muncitorilor calificați. N-a fost deloc o treabă ușoară.

nizației U.T.C. — Construcții. La probe nu a mai fost nevoie de rețușări. La toate lucrările încredințate lor, elevii au dovedit multă conștiințiozitate și disciplină, execuția fiind făcută la nivelul unei superioare calificări și cu un randament bun.

V. RĂVESCU

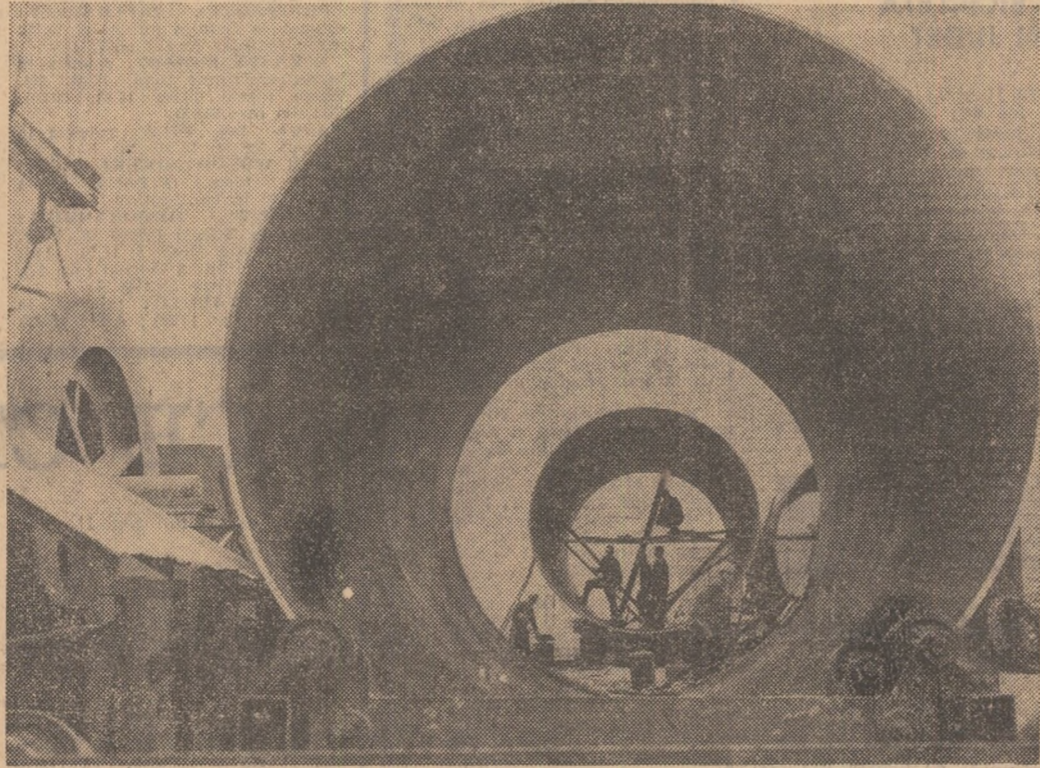
(Continuare în pag. a VII-a)

Pag. 3

Implicațiile și semnificațiile unui deziderat

UTECISTUL — ORGANIZATOR BENEFICIAR

CE CERTITUDINI OFERĂ LICEUL ABSOLVENȚILOR SĂI?

COLEGII NOȘTRI DE GENERAȚIE

Marin Tîparu, student anul I la agronomie! Vestea a căzut ca o bombă la fabrica de acetilenă de la Combinatul chimic Ișalnița-Craiova.

Cine nu-l cunoaște pe Marin Tîparu, tânăr model al priceperii profesionale (electrician instalații de comandă, sudor, lăcătuș etc)? Cine nu-l cunoaște ca un activist neobosit, secretar de mai mulți ani al comitetului U.T.C. pe fabrică (și este cea mai importantă subunitate a gigantului combinat). Cine nu-l știe pe Marin, băiatul fragil venit de meșteșugurile comunei Breasta în urmă cu 12 ani, astăzi unul dintre muncitorii de prestigiu ai acetilenei craiovene?

L-am găsit aplecat peste o piesă „chimică” cu fața ascunsă sub masca de sudor. Scinteile lui se turteau răcindu-se în gămul colorat și ne așteptam ca la înfîlțirea cu ochii omului să descoperim o fizionomie dură, înnegrită, nu tocmai amabilă. Zimbetul larg, stenic și de durată a înfirmat „îxul” nostru și ne-a fost dat să conversăm timp de 10 minute cu cel mai optimist și volubil tânăr pe care l-am întâlnit

ION CUCU

Apărent, răspunsul la întrebarea din titlu de mai sus pare simplu de dat: după absolvire, pe foștii liceeni îi reintîlnim ca studenți sau ca elevi ai școlilor postliceale — trepte de învățare obligatorii pentru dobîndirea unei specializări. Adevărat. Dar, pentru respectarea proporțiilor, trebuie să amintim că învățămîntul superior și cel postliceal cuprind, anual — ca urmare a nevoilor economiei naționale — circa o treime din numărul absolvenților liceelor, și anume partea cea mai bine pregătită, selecționată prin concursurile de admitere. Nu ne propunem, în cazul de față, să discutăm strict ce se întîmplă cu celelalte două treimi din totalul absolvenților de liceu; am mai făcut-o și vom mai reveni cu un prilej viitor. Întrebarea

este ce certitudini și perspective oferă în prezent liceul tinerilor care-l frecventează? Și în ce măsură acestea le sînt cunoscute nu la absolvire ci încă din momentul cînd candidază pentru clasa a IX-a? Ca să abordezi problema din acest unghi de vedere îți trebuie o oarecare doză de curaj; curajul de a destrăma un mit — ca cel format în jurul liceului, curajul de a dezvălui limitele actuale ale acestui tip de școală — tradițional la noi în țară, din care cauză, cu toată existența unei rețele dezvoltate de școli profilate să dea o calificare imediată, continuă să exercite

MARIETA VIDRAȘCU

(Continuare în pag. a II-a)

Azi începe la București cea de-a V-a ediție a Concursului și Festivalului internațional „George Enescu”

MAREA SĂRBĂTOARE A MUZICII

EMANUEL ELENESCU — artist emerit

Astăzi, în Sala Mare a Palatului răsună primele acorduri ale celei de a V-a ediții a Concursului și Festivalului Internațional „George Enescu” — sărbătoare a muzicii românești, eveniment de seamă în viața muzicală internațională. Bucureștii redevine, începînd de astăzi, pentru a cincea oară, o reală capitală a muzicii europene, centrul artistic spre care se îndreaptă gîndurile iubitorilor de artă de pe întregul glob, centrul unei înalte confruntări artistice.

Zeci de muzicieni de prestigiu internațional sosesc la București pentru ca în jurile concursurilor de estradă, vioară sau canto, sau pe scenele de concert ale Festivalului să cîntesc, prin arta lor, memoria marelui muzician român a cărui operă este inspirată din tezaurul creației populare, a cărui operă este purtătoare a unui nobil mesaj de dreptate, prietenie, pace. Încrederea exprimată de Enescu, în urmă cu ani, în destinația creației muzicale românești își găsește deplina confirmare în viața muzicală a zilelor noastre. Edițiile Festivalului enescu-

Pag. 5
MEDICINA DE AZI ȘI DE MÎINE — Anchetă internațională —

Este vorba de o investigație științifică care urmărește să stabilească dacă există o legătură între medicina modernă și cea tradițională. Anchetă internațională care implică medici din toate continentele.

Ședință de lucru la C.C. al P.C.R.

În zilele de 3 și 4 septembrie a.c., la Comitetul Central al Partidului Comunist Român a avut loc o ședință de lucru la care au participat primii secretari ai comitetelor județene de partid, conducătorii economice centrale, șefii secțiilor Comitetului Central și lucrătorii din aparatul C.C., conducătorii ai organizațiilor de masă și obștești, secretarii cu problemele economice ai comitetelor județene de partid și secretarii cu problemele agricole — președinți ai uniunilor agricole județene, directorii direcțiilor agricole județene, precum și cadre de conducere din presa centrală.

S-au discutat, de asemenea, probleme legate de activitatea și rezultatele obținute în agricultură în prima jumătate a anului, precum și sarcinile privind pregătirea și desfășurarea campaniei agricole de toamnă. Totodată, a fost examinată activitatea pregătitoare în vederea începerii în cele mai bune condiții a muncii pentru realizarea prevederilor planului de stat pe 1971 în toate sectoarele economiei naționale.

În încheierea ședinței, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu. Secretarul general al Partidului Comunist Român a făcut o amplă expunere cu privire la sarcinile principale care stau în fața economiei noastre în momentul de față, subliniind în mod deosebit necesitatea intensificării eforturilor pentru realizarea obiectivelor planului în toate ra-

murile și unitățile de producție, ridicarea calității produselor la nivelul cerințelor și posibilităților economiei noastre, creșterea eficienței producției, pentru perfecționarea conducerii și organizării întregii activități economice. În concluziile secretariatului general al partidului, un accent deosebit a fost pus pe necesitatea îmbunătățirii continue a stilului și metodelor de muncă a ministerelor și celorlalte organe economice centrale, a creșterii răspunderii acestora în executarea atribuțiilor ce le revin, precum și pe ridicarea nivelului muncii de conducere în cadrul centralelor și combinateelor, al tuturor unităților economice. Vorbitorul a atras atenția asupra unei serii de probleme, de importanță stringentă, de soluționare cărora depinde creșterea randamentului muncii în agricultură, sporirea producției agricole,

Primiri la tovarășul Nicolae Ceaușescu UN GRUP DE PARTICIPANȚI LA AL XVI-LEA CONGRES AMPERE

În cursul dimineții de vineri, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit la Palatul Consiliului de Stat un grup de participanți la lucrările celui de-al XVI-lea Congres internațional de fizică AMPERE.

Președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, a subliniat că astăzi, în epoca vertiginosului revoluții tehnico-științifice, oamenii de știință, intelectualitățile, le revine o înaltă misiune nobilă — aceea de a face ca roadele gîndirii și eforturilor lor să servească progresului mondial, făturii unei vieți mai bune pentru toate popoarele de pe glob. Aprecînd activitatea savanților de pretutindeni care militează neobosit pentru folosirea cuceririlor științei în scopuri pașnice, președintele Ceaușescu și-a exprimat convingerea că oamenii de știință din întreaga lume vor acționa solidar cu masele largi în spiritul progresului, vor dezvolta colaborarea tehnico-științifică internațională, astfel încît marile cuceriri ale cunoașterii să fie puse exclusiv în serviciul bunăstării popoarelor, consolidării păcii în lume.

roase mulțumiri statului și guvernului român pentru condițiile optime create desfășurării la București a acestei reuniuni științifice din domeniul fizicii și aplicațiilor acesteia, care prin problematica de mare actualitate luată în dezbateri, se înscrie ca una din manifestările deosebit de importante ale vieții științifice internaționale. Participanții străini au dat o înaltă apreciere interesului deosebit manifestat de statul român, personal de președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, față de acest eveniment științific, precum și față de progresul cooperării științifice internaționale, față de dezvoltarea științei în general, a fizicii atomice și nucleare, însoțite de dezvoltarea fizicii la dezvoltarea cercetării mondiale, contribuția ei în cadrul diverselor organisme științifice internaționale.

Oaspeții au exprimat căldu-

(Agerpres)

MINISTRUL PENTRU TINERET, FAMILIE ȘI SĂNĂTATE DIN R. F. A GERMANIEI

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit la 4 septembrie pe ministrul federal pentru tineret, familie și sănătate din Republica Federală a Germaniei, Kate Strobel.

La primire au fost de față Ion Iiescu, ministrul pentru proble-

mele tineretului, Dan Enăchescu, ministrul sănătății, și Alexandru Sobaru, președintele Oficiului National de Turism.

STRADA

de NICULAE BELLU

La New York, sîmbăta și duminica, o stradă — strada a 8-a — și Fifth Av. sînt scoase din rejeaua de circulație a mașinilor și redade pietonilor în toată lărgimea lor. Sînt numai cîteva săptămîni de cînd această decizie a fost semnată de primarul orașului și faptul în sine al acestei „eliberări” păstrează încă prospețimea unei situații noi, primitivă cu un fel de curiozitate dar și cu o vădită dorință de a participa la această realitate nouă a străzii, prin luarea ei „în posesie” efectivă. E ca un joc. Un joc în același timp vesel și serios, încercînd parca de o gravitate care îi imprimă semnificații suplimentare, dincolo de faptul altfel oarecare, al unei interdicții limitate pentru circulația mașinilor. E posibil ca pe Fifth Av., în secțiunea sa centrală mai ales, străjuită de elegante hoteluri și portarii lor atît de gravi în uniforme lor cu firețuri, lucrurile să se petreacă fără semnele unei trăiri spontane a evenimentului. Dar pe această stradă a 8-a, în plin Greenwich Village, comparabil (de departe, totuși) cu Cartierul Latin al Parisului, luarea în posesie a străzii capătă o expresie directă, cu o vădită intenție de a se manifesta ca un drept cîștigat. Totul se explică înainte de toate prin extrema inghesușală a orașului, a caselor, chiar a străzilor (deși largi) și a oamenilor. În orașul propriu-zis nu există curți, sau acolo unde există sînt ca niște ganguri înguste între pereții înalți. Nu înfîlșăși decît rareori o piață publică, iar în cartierele dens populate din Manhattan abia dacă poți afla cîte un mic parc cu puțînă iarbă, cîteva bănci și cîteva copaci cu frunzișul sărac și aproape fără umbră. Densitatea extremă a mașinilor împinge această situație pînă la punctul limită, în care iesirea din inghesușală devine, în aceste cartiere, o revendicare vitală iar interdicția circulației mașinilor pe o stradă, fie și numai două zile pe săptămîna, capătă rezonanța unei victorii a bunului simț și a omului care redescoperă și reevaluează — pe această cale — însemnătatea lucrurilor simple, cum ar fi liniștea, calmul, destinderea, fîhna.

Dar luarea în posesie a străzii coincide aici, pe strada a 8-a, cu intrarea în arenă a celor mai variate activități, imbinînd muzica și arta plastică cu exprimarea ideilor și politica. Un grup cîntă într-un ritm îndrăcit. Doi tineri, un negru înalt, cu o mișcare în același timp largă și ritmică a minilor și a picioarelor, al doilea blond cu plețele pînă la umeri, înalt și ei, repetă într-un duo de tenor și bas refrenul cîntecului lor. Distingem cu greu cuvintele, înțelesul. Ei spun, pe cit se pare: „Dear Mom and Dad, Your sience is killing mes”. „Dragă mamă și tată, tăcerea voastră mă omoară”. Lumea se oprește, îi ascultă, trece. Douăzeci de pași mai departe, un alt mic grup, blonzi și negri, desenează cu cretă colorată asfaltul. Alții cîntă în jurul unei chitare, și din nou același refren. Dar iată și un afiș. E de mărimea unui ziar, ca un anunț mortuar, cu o faie albă într-un cheinar de doliu. La mijloc același: „Dear Mom... your sience is killing me”. Și în continuare: „In Southeast Asia, ou campus, in the streets” (În Asia de sud-est, în campus-uri pe străzi). Cîțiva își întind largi culerți pe mijlocul străzii, se lungesc cu cite o carte în mînă, mîncînc, glumesc, rid, ascultă muzică. Unul pare a fi ajîpîit. E cald sub aerul stătut și umed al orașului. Nu o arșiță. Soarele și învalul aproape continuu de o perdea alburie, de-nofind acuta poluare a atmosferei. Un agent de poliție, cu umeri de atlet, se plimbă cu pași rari printre grupurile de tineri. Nu intervine, pe cit se observă, decît acolo unde se desenează cu cretă colorată pe asfaltul străzii. O scenă făcută. În cele din urmă desenantul își strînge sculele. Poliștii trece. Se vînd zărie, se face cheță în jurul grupelor de muzicîni. Deschid un ziar. Editorialul e un îndemn la viață adevărată, eliberată de tirania prejudecăților. Be yourself (Fii tu însuși). E ca într-un joc în care această stradă, scoasă pentru o clipă din articulația în vîrtej a orașului, este lăsată oamenilor să zburde. Dar oamenii se grabesc să ia jocul în serios. New York, august 1970

PRIETENIE ȘI MODESTIE

Am primit, cu ceva timp în urmă, o scrisoare a unui cititor din Mangalia care m-a întristat într-atît încît am lăsat-o deoparte, gîndind să revin mai tîrziu și mai obiectiv asupra ei. Dar să-l lăsam pe cititor să vadă despre ce este vorba. „Vi se va părea ciudată afirmația mea și totuși nimic nu-i mai adevărat. Da, caut un prieten adevărat, un om care să mă înțeleagă fără să ridă de felul meu de a fi”. Presupun

REFLECȚII

că vă intrînză și pe do. ca un om de 26 de ani să se afle în situația tristă a însingurării. E chiar atît de greu să-ți găsești azi un prieten? Nu cunosc o cîrstă mai deschișă spre prietenie, spre înalta temperatură morală a acestuia (care doile-maste de egoism și purifică sentimentele), decât vîrsta înădră. Atunci? Cărui blestem un om tînră îi datorează această nemîngîiată postură de paria al generației sale? Nu mi se pare deloc o ciudătenie și cu atît mai mult un păcat înaltulabil cît un om la vîrsta lui — indiferent de talent sau de minciuna iluziei de a-l avea — scrie proză și compu-

V. ALEXANDRU
(Urmat din pag. a VI-a)

Santieri ale tineretului

„CHEIA” UNEI EXCURSII

Comitetul U.T.C. al Uzinei de produse sodice Govora a organizat în acest an numeroase acțiuni de muncă patriotică...

GH. ISPAȘOIU

PORTI LARG DESCHISE

De câteva zile a fost dat în folosință, la Tirgoviste, Parcul Chindia, amenajat lângă Complexul muzical „Curtea Domneasca”...

MIHAIL I. VLAD

Inițiative

CUM A FOST LA ADMITERE ?

La liceul din Sintana, județul Arad, proaspeții reușii la examenul de admitere în învățământul superior se vor întâlni în cadrul acestui săptămânal...

ION DANEA

Automobilism

ZILELE TEHNICE ROMÂNÓ-FRANCEZE

Ieri s-au încheiat la Brașov zilele tehnice româno-franceze, organizate de către Consiliul național al inginerilor și tehnicienilor...

A. VELEA

Sportive

CU BICICLETA PRIN JUDEȚ

Între 11 și 13 septembrie, va avea loc din inițiativa Comitetului județean U.T.C. Arad, în colaborare cu CJEFȘ și Consiliul județean al sindicatelor...

I. DANEA

Zoologice

AL TREISPREZECELEA ZIMBRU

Un timp, zimbrul muzeului din Sf. Gheorghe era o prezenta singulară la noi în țară. De câțiva ani, zimbrul au apărut din nou într-o poiană din Carpați...

A. V.

T. V.

Televiziunea, ocupată cu transmisiile concursului și Festivalului „George Enescu”, nu ne permite să apreciem ca bogat programul săptămânii viitoare.

Rubrică redactată de LILIANA MOLDOVAN și I. SAVA

PENTRU TÎMPUL DV.

Cinema

SUNETUL MUZICII: rulează la Patria (orele 9, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30); ÎNTILNIREA: rulează la Republica (orele 8, 10, 13, 15, 18, 21, 24, 27, 30); ÎNTILNIRE LA VECEA MOSCERE: rulează la Munca (orele 16, 18, 20); AFURISITUL DE BUNIC: rulează la Flacăra (orele 16, 18, 20); DREPTUL DE A TE NAȘTE: rulează la Vitan (orele 15, 18, 21); GRĂDINA VITAN (ora 20, 30); CRÎNGĂȘI (orele 15, 18, 21); ÎNTILNIRE LA VECEA MOSCERE: rulează la Munca (orele 16, 18, 20); DRĂGOSTEA LUI SERAFIM FILOV: rulează la Vitorul (ora 20, 30); VALEA PĂPUȘILOR (ora 15, 18); SALARIUL GROAZEI: rulează la Cosmos (orele 15, 18, 20, 21, 22, 23); MARI SUCESE DE ODINIOARĂ: rulează la Grădina Buzescu (ora 20, 30); STĂPIN PE SITUAȚIE: rulează la Progresul (orele 15, 18, 20); CĂVALERUL PARDAILAN și INDRĂZNETUL PARDAILAN: rulează la Cinematoca - Union (orele 9, 12, 15, 18, 21, 24);

FINĂ SE ÎNTINECĂ (ora 18), Grădina Unirea (ora 20, 30); FRATH SAROVAN: rulează la Lira (ora 15, 30); COMISARUL X și PANTEREA ALBASTRE (ora 18), Grădina Lira (ora 20); ORA HOTĂRTOARE: rulează la Drumul Sării (ora 15, 30); FREDY ȘI TECTUL PRERIEI (orele 17, 18, 20); SUB SEMNUL LUI MONTE CRISTO: rulează la Ferentari (orele 20, 30, 35); PETRECEAREA: rulează la Giulești (orele 15, 18, 20, 30); AITA (orele 15, 30); RAHOVA (orele 15, 30); GRĂDINA ARTA (ora 20, 30); GRĂDINA RAHOVA (ora 20, 30); DRĂGOSTE ȘI VITEZA: rulează la Gloria (orele 11, 15, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36); GRĂDINA TOMIS (ora 20); ÎNTILNIRE LA VECEA MOSCERE: rulează la Munca (orele 16, 18, 20);

VICTORIEI: O POVESTE CU CINTEC - ora 11.

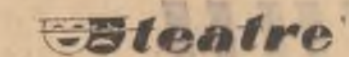
SÎMBĂTĂ 5 SEPTEMBRIE

PROGRAMELE I ȘI II
17.00 Emisiune în limba germană; 18.00 „Bună seara, fete! Bună seara, băieți!”; 18.15 Campionatele internaționale ale României la lupte libere și greco-romane - finala. Transmisiune de la Sala Floresca; 19.15 Armutul publicitar; 19.30 100 de seri - emisiune pentru cel mic; 19.30 Teatrul jurnal de seară; 20.00 Deschiderea celui de al V-lea Concurs al Festivalului Internațional „George Enescu”; Transmisiune din Sala mare a Palatului R. S. România; 21.00 Film serial „Incognobili”; „Domnul Mo”; 22.30 Divertisment în Do major... cu Florin Bogardo; 23.00 Teatrul jurnal de noapte. Sport.

DUMINICA 6 SEPTEMBRIE

PROGRAMUL I
9.00 Vara copililor; 9.00 Viată satului; 11.15 În reluare la cererea telespectatorilor. Muzică ușoară: Florin Bogardo, Doina Badea și „Incognobili”; 12.00 De străji patrie; 12.30 Campionatele internaționale ale României la lupte greco-romane și la lupte libere - finala. Transmisiune de la Sala Floresca; 13.15 Emisiune în limba marelui; 16.00 Studiul „N”; 18.00 Concursul și Festivalul „George Enescu”; Transmisiune din Sala mare a Palatului; 18.30 Reportaj TV; 18.45 Fotbal. Repeticiune secundă a meciului C.F.R. Cluj - Dinamo București - înregistrare de la Cluj; 19.30 Teatrul jurnal de seară; 20.00 Film artistic. Arsenic și Pe micul ecran - doi actori ai teatrului Bulandra se prezintă în ipostaza de regizori: Adrian Georgescu și Dan Damian. Partitura dramatică - piesa lui Leonid Andreiev: „Răpirea prea frumoaselor sabină”; Avem o cară și ne reîntinim cu o reputată actriță Gina Patrichi; Revenim asupra Festivalului internațional de teatru experimental BITEF care se deschide duminică 6 septembrie la Belgard. În această primă săptămână intră în competiție următoarele trupe: London Contemporary Dance Theatre din Londra, cu baletul „Zodiaca”; „La Mama theatre troupe” din New York - cu „Arden din Faversham”; regizor - Andrei Serban; Theatre de l'Épée de Bois din Paris cu „Copi”; de Eva Peron, regizor Alfredo Rodriguez Arias.

PROGRAMUL II
20.00 Seară de teatru. Răpirea prea frumoaselor Sabină de L. Andreiev; 21.00 Arta frumoasă; 21.10 Reluarea serialului de sîmbătă seara.

SÎMBĂTĂ, 5 SEPTEMBRIE 1970

Teatrul Evreiesc de Stat: MAZEL-TOV - ora 18.30; Teatrul „C. Tănase” (la Grădina Boema): SONATUL LUNII - ora 20. DUMINICA, 6 SEPTEMBRIE 1970 Teatrul Evreiesc de Stat: LUNPACIUS VAGABONDUS (sau TRIFOIL VESEL (premieră) - ora 18.30; Teatrul Tândărică (Cal.

CE CERTITUDINI

(Urmare din pag. 1)

mult, e puțin? E mult dacă avem în vedere că primim un adolescent neformat, care abia a încercat plăcerea de a pătrunde în zonele atât de adânci și de diverse ale valorilor pe care le-a creat omul, și căruia îi dăm diploma de absolvire numai după ce ne-am incredințat că a asimilat o bună parte din imensul volum de cunoștințe cuprins în programa școlară. Și e foarte puțin dacă judecăm că absolventul nostru, un tânăr în pragul a 20 de ani, nu știe practic să facă nimic, este - poate și prea tare spus - inutil încă pentru societate. Merind nici departe cu ideea, putem afirma că nici în țară, ori în familiile sale, nu este de prea mare folos, nefiind în situația de a-și asigura, prin mijloace proprii, existența. Asta la vîrstă cînd alți colegi de generație sînt mulțumiri calificați de cel puțin 2 ani.

Intr-adevăr, marea dilemă „ce fac după absolvirea liceului?” este justificată și e departe de a fi o falsă problemă. Cine a avut până în ochii candidaților la admiterea în facultăți, concurînd fără șansa din pricina unei pregătiri lipsite de strălucire, în pluton cu încă 10-14 tineri pentru un singur loc de student, nu poate rămîne indiferent.

„Viciul de fond trebuie căutat în însăși structura liceului de cultură generală. La urma urmelor, care ar fi rostul său în peisajul învățămîntului postsecundar? Ne place să înțelegem că liceul pregătește acea parte din tînăra generație care posedă aptitudinile indispensabile viitorului intelectual. Așa ar fi dacă între produsul nostru finit și al învățămîntului superior n-ar exista o asemenea disproporție numerică. Așa vrea să fie bine înțeles. Nu pdez pentru cuprinderea automată a tuturor absolvenților de liceu în învățămîntul superior. Acesta trebuie să-și selecționeze candidații după propriile-i rigori. Dar nu mi se pare normal să muncim patru ani cu o masă apreciabilă de tineri despre care avem conștiința că nu sînt chemați pentru profesiuni cerind studii superioare și regretul că nu le oferim nimic cert pentru viața pe care o vor începe după absolvire. Și nu e vorba numai de munca noastră, ci de toate implicațiile problemei: cheltuieli ale statului care nu vor aduce beneficiile scontate, hrănirea unor iluzii fără acoperire ale tinerilor și ale părinților lor. Dacă liceul este în fapt principalul tip de școală care trimite absolvenții să-și facă studiile atunci, la rîndul său, urmează să-și selecționeze elevii mult mai riguros. Vechiul liceu, pe care nu-l ofer neapărat ca model, se întindea ca durată de studii pe opt ani, începînd după primele patru clase primare; un prag la jumătatea perioadei; examenul de capacitate. Cine îl trecea, făcea propria capacitate și a-și urma cursurile pînă la examenul de bacalaureat.

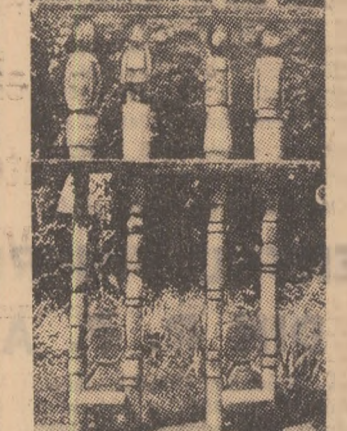
Dacă liceul nu-și propune numai obiectivul ambliozic de mai sus, atunci urmează să-i precizăm mai bine scopul. Doar nu mai e o nouă cale în condițiile societății moderne diletanții

AVANPREMIERĂ

SCENĂ

La Teatrul Național „I. L. Caragiale” a intrat în repertoriu o piesă de un mare succes internațional: „Cine se teme de Virginia Woolf” de Albee, în regia lui Michel Făgăduu. În rolurile principale Marcela Rusu și Radu Beligan, interpretați al capului tînăr fiind: Valeria Seciu și Costel Constantin.

seriozitate compozițională, tot mai accentuată și totuși destul de liberă, ingenios coezănată ca substrat de articulare și oarecum ca stenică substanță sufletească.

PLASTICĂ

Pentru iubitorii artei plastice - săptămîna viitoare anunțăm un program bogat în expoziții.

Expoziția Costin Ioanid, de arhitectură „Ion Mincu”. Tot astăzi, la orele 18.00, un alt vernisaj: expune pictorial Ertan Nicogosin la Galeria „Orizont” (B-dul Bălcescu 23).

PORTATIV

Am intrat în prima săptămînă a celei de a V-a ediții a Festivalului Internațional „George Enescu”. Ce va puțin recomandăm din seria celor 13 concerte și spectacole lirice ce vor avea loc pînă cînd vom insera în coloanele ziarului nostru vîntoarea „Avanpremieră săptămînală”?

Am intrat în prima săptămînă a celei de a V-a ediții a Festivalului Internațional „George Enescu”. Ce va puțin recomandăm din seria celor 13 concerte și spectacole lirice ce vor avea loc pînă cînd vom insera în coloanele ziarului nostru vîntoarea „Avanpremieră săptămînală”?

NOI PREMIERE CINEMATOGRAFICE

„VREAU SĂ TRĂIESC” regia: IVANKA GRABCEVA cu: S. MAZGALEV, V. MIHAILOV, M. MIHAILOV, T. KOLEV, N. RANDJEVA

„BĂTRINUL” regia: P. KAIȘEV cu: D. PANOV, D. TONCEVA, A. GORCEV, ST. ILIEV

producție a studiourilor americane regia: ALFRED HITCHCOCK cu: ROD TAYLOR, TIPPI HEDREN, JESSICA TANDY, SUZANNE PLESHETTE

IMPLICĂȚIILE ȘI SEMIFICĂȚIILE UNUI DEZIDERAT

Utecistul -

ORGANIZATOR BENEFICIAR

Investigații într-o organizație U.T.C. din centrala „DELTA DUNĂRII”

Vladimir Alexandrov (stînga) și Ioachim Simionov (dreapta) într-un dialog de pe urma cărui vor rezulta premisele organizării unei noi activități.

Mircea Frățilă, autorul provocării la concursul pentru titlul de „Cel mai bun strungar”.

Specificul contribuției pe care organizația U.T.C. o aduce la formarea tinerilor este definit de faptul că atât în ansamblul activității organizației cât și în cuprinsul fiecărei acțiuni în parte, ceea ce este prioritar, ceea ce precumpănește în mod deosebit rămîne autoeducația. Din acest punct de vedere în practica organizației acționează alte raporturi. Ea stabilește altfel de relații atât de la tînrul cit și întru tînrul, pe de o parte, și organizației pe de altă. Unitatea de măsură este aceea a calității de membru, calitate care conferă tînrului deplină egalitate, atât în drepturi cât și în îndatoriri și care nu situează pe nimeni după criteriul preferențiale în cadrul organizației, nu separă oamenii în cei care cunosc dinainte totul și cei care abia trebuie să afle de la aceștia adevărul. Pentru fiecare se face aceeași investiție de încredere. Tocmai de aici rezultă statutul utecistului de organizator și beneficiar și beneficiul său va fi cu atât mai mare cu cît însuși răspunderea sa în conceperea și desfășurarea unei acțiuni este mai mare.

Nemenținindu-se în rolul pasiv de spectator la ceea ce se întreprinde, fiind el însuși pilonul acțiunii organizate, personalitatea tînrului își afirmă și dezvoltă, în cadrul organizației, timbrul aparte. A căștiga de pe urma acțiunilor organizației înseamnă, totodată, să simți satisfacția că fii datorezi cel puțin în parte prilejul îmbogățirii tale spirituale, dar și bucuria că aparținînd unui colectiv i-ai antrenat și pe alții în cunoașterea unor locații ale problemelor controversate, le-ai sugerat ca întrebări ar fi bine să-și pună.

Investigațiile noastre în organizația U.T.C. din sectorul de reparatii- nave, subordonat centralei „Delta Dunării” din Tulcea, s-au strîns în jurul a două probleme, pornind de la asemenea adevăruri recunoscute cu diverse prilejuri, cum se manifestă practic, ca aspecte concrete evidențiază, ce rezerve prezintă dialectica acestor noțiuni capabile să sporească conținutul educativ al activității de organizație.

Părearea lui Costel Alexe e foarte simplă: „Fiecare trebuie să-și aibă contribuția lui la viața organizației”.

„Nu, afirmă Ștefănescu Pompiliu, programul de activități nu poate fi preocuparea exclusivă a comitetului”.

O demonstrație simplă: cit am dat, atit am cîștigat!

În organizația U.T.C. din sectorul de reparatii- nave cea mai importantă problemă a tinerilor pornește de la ceea ce au ei de realizat ca muncitori, ca oameni pentru care există conturată în permanență răspunderea securității echipajelor de la bordul fiecăreia din navele reparate aici. Tinerii sînt, în totalitate, absolvenți ai școlii profesionale, totuși, între pregătirea lor din școală și producția se manifestă unele deosebiri. Aici nu se lucrează piese în serie. Se execută angrenaje separate, conforme aceluia care urmează să fie înlocuite după desene tehnice proprii. E destul de complicat. Se cere o atenție deosebită, e ca și cum ai scoate din mîinile tale, de fiecare dată, un prototip.

— Și atunci, ne spunea Vasile Simion, secretarul comitetului U.T.C., cînd ne vin băieți noi cum a fost cazul, în ultima vreme, cu Toader Turtoi, cu Angheluță, Dumitru Smolenic sau Costică Pavel și prim frumos, le strîngem mîna, le urăm noroc — și nu unul, doi, ci toți cîți sîntem în organizație — și le spunem: „Aveți grijă, fraților, că nu e de joacă, ne judecă lumea pe toți dacă greșește careva din noi”. Pe urmă îi urmărim cum lucrează, îi întrebăm ce necazuri au, ne mai întrebăm ei și puțin ce puțin ne acomodăm unii cu alții. Pe parcursul organizației am participat nemijlocit la înfăptuirea ideilor comitetului, al celor care făceau parte mai de mult din organizație?

— Am avut noi înșine de cîștigat, ne mărturisea lăcătușul Pompiliu Ștefănescu,

Pausa de prînz, prilejul cel mai nimerit ca opinia colectivului să aprecieze calitatea muncii unei întregi dimineți și să-și spună răsculat cuvîntul asupra greșelii chiar dacă e vorba de una singură.

consecințele acțiunilor organizate s-au răsfrînt asupra noastră în aceeași măsură. Am simțit mai profund că satisfacțiile personale depind direct și de modul în care lucrează cei de lîngă tine. Astăzi știm și noi mai multe despre sectorul în care muncim, avem deprinderi mai complexe de organizare, aș putea spune că toate acestea au contribuit la propria noastră maturizare. Și lucrul care mi se pare cel mai de preț este că activitățile de comitet ne-au ajutat să ne cunoaștem noi între noi mai bine, ca oameni, ca tovarăși de muncă.

Niciodată 5 (comitetul) nu pot face cit 30 (organizația)

Nu sînt acestea singurele activități organizate din inițiativa comitetului organizației U.T.C. din sectorul de reparatii- nave. Lor li se pot alătura și altele. Comitetului i-a revenit, spre exemplu, și mai precis secretariatul acestuia împreună cu șeful comisiei pentru problemele profesional- sociale, sarcina să se ocupe de pregătirea condițiilor pentru deschiderea unui curs de ridicare a calificării profesionale. „Era treabă lor”, ni s-a precizat în câteva rînduri.

Firește, nu negăm, era necesar ca cineva să se ocupe de asta dar nu era în același timp obligatoriu ca cei desemnați, cei cărora li s-a atribuit o asemenea responsabilitate să fie neapărat secretarul și șeful comisiei pentru problemele profesional- sociale, astfel încît, pînă la urmă, acțiunea în sine să fie trecută tot în contul comitetului. Dacă întotdeauna face comitetul, ceea ce înseamnă de fapt cei cîțiva membri ai lui, în cazul nostru 5, de fiecare dată alții, pe rînd, celorlalți tineri din organizație ce le rămîne de făcut?

— Așa am zis și eu la început, ne mărturisea Pavel Manolescu, m-am numărat printre aceia care au ridicat din umeri și au spus „nu e treaba mea, asta-i privește pe ei”. Se stabiliseră 10 lecții pe care urma să ni le predea șeful sectorului, tovarășul inginer Victor Sepotul. Lecțiile erau de desen tehnic. Învățam să cunoaștem mai bine planurile navelor, ne formam îndemnularea citirii proiectelor de piese, adică ce ne interesa pe noi în mod deosebit. Intr-o pauză de prînz, ne strîngem pe toți secretarul că să ne spună ce-a făcut, despre ce va fi vorba la curs. Noi am tăcut. L-am ascultat. La sfîrșit, secretarul ne-a întrebat: „Să mai facem și altceva?”

Intr-un fel întrebarea venea să sublinieze o realitate. Preocupările membrilor

Membrii cercului foto pregătesc o nouă surpriză — ceilalți o vor vedea miine cînd va ieși ultimul număr al gazetei „Tineret și producția”.

aceleiași organizații nu pot fi separate arbitrari, strădaniile lor nu pot rămîne singulare, ele nici nu pot deveni reprezentative pentru întreaga organizație dacă nu-și asigură prilejul celorlalți, adică lor, dacă nu li se alătură resursele de energie și imaginație existente în cadrul organizației.

— Cursul de ridicare a calificării, descoperise Pavel Manolescu, era și treaba mea. Și nu numai a mea. Au fost discuții aprinse, nu știa nimeni cum să ne multumim, sudorii voiau să știe amănunțit despre sudura automată și despre electroziii folosiți în cazul dușurilor aliaje, strungării, despre ascuțirea cuștelor pentru tușării mari și prelucrări rapide, iar eu am propus ca printre lecțiile de desen tehnic să ni se fiină și câteva expuneri cu exemple concrete referitoare la metodele de lucru din șantierul naval mai mari. Șeful nostru e tînr, a făcut de curînd șeful noastre ele așa că știe. Multe din propunerile noastre de atunci au devenit acțiuni ale organizației chiar dacă nu toate s-au materializat ca lecții în plus ale cursului de ridicare a calificării. Ne-am dat seama, însă, că nu putem aștepta cu brațele încrucișate în timp ce membrii comitetului gîndesc în locul nostru. La drept vorbind, nici nu le-ar putea reuși una ca asta.

mari, cu direcțiile pentru care militează organizația, antrenarea tuturor membrilor organizației la realizarea practică a ceea ce se preconizează oferă, indiscutabil, calea cea mai scurtă care duce la țintă. Pentru că, în vîlta acestor acțiuni nu va fi izolat, nu va fi împărțit între cîțiva, ci va deveni un bun comun al întregii organizații.

— Mircea Frățilă, ne relatea Dumitru Smolenic, ne-a provocat, odată, la o întrecere. Stăteam la masă și Frățilă ne întreabă așa, dintr-un foc: „I-a spune, domnule, care lucruri mai subțire ca mine?” Unul, că „eu”, altul, că „el” pînă la Frățilă zice: „Să ai la concurs care are curajul. Chemăm aici și secretarul să fie de față, să afle că v-am provocat la concurs, stabilim premisele cum scrie la carte și care o face pînă diseară mai mult și mai bine decît mine, jos palaria, fi dau o bere!”

N-a fost unul din concursurile pe meserii pregătite cu multă vreme înainte. I-a lipsit, poate, fastul concursurilor pe întreprindere — „Pentru cel mai bun lăcătuș”, sau „Cel mai bun șantator”, sau pentru „Cine cunoaște cel mai bine normele de tehnica securității muncii”. A avut, însă, ceva spontanitate, acel protocol pe care, de cele mai multe ori, protocolul îl risipește. Tinerii au simțit că e al lor, că la capătul întrecerii fiecare va avea de cîștigat ceva, că în jurul mîinii fiecăruia piesele executate vor pleda singure, prin număr și calitate, pentru propriile sale cunoștințe în meserie.

Erau, desigur, participanți, și încă din aceia mobilizați de ambiție, dar erau și organizatorii întrecerii la care se antrenaseră unul pe altul. Erau, și au rămas încă, beneficiarii propriei lor idei pentru că la încheierea lucrului nu oboseala îi copleșea, ci satisfacția locului ocupat, primul, al doilea, sau al treilea, sau unul foarte apropiat de acestea, ratat pentru o nimică toată, precum și autoaprecierea lucidă asupra lipsei de îndemnare, de meșteșug sau de tehnică în prelucrarea metalului. Sînt încă beneficiarii acestuia pentru că n-au rămas la o simplă constatare, la descoperirea unor lucruri și atîta tot, ci au continuat să se urmărească în-deaproape unul pe altii, să-și transmită cunoștințele profesionale, secretele meseriei stăpînite de unii cu mai multă siguranță, să zăbovească în pauza de prînz cu toții în fața pieselor executate, să le verifice, să le judece împreună, fără supărare. Cîștigul e al fiecăruia.

— Nu întrebă niciodată numai pentru tine, fusese de părere și Smolenic, nu în-

veți, nu vrei să afli doar ca să știi tu. Eu, de pildă, aveam o nedumerire în legătură cu ascuțirea cuștelor. La școală mi se părea că învățasem într-un fel și aici se proceda dimpotrivă. M-am contrazis cu băieții, alții erau de părerea mea. Am propus, atunci, să organizăm o discuție mai largă, să vină și tovarășul inginer, să vină și maestrul și să vedem, că poate fiecare din noi știe ceva dar nici unul pînă la capăt, în chipul cel mai potrivit. Bănuiam dinainte, însă, că explicațiile aveau să cuprindă, pentru mine, noutăți folositoare, cu toate că la început eram singurul pe care-l preocupau cuștele. M-am bucurat că învățăm cu toții. La urma urmei, inițiativa putea fi și a altuia. Dar, a oricui ar fi fost, ea rămînea o dovadă a responsabilității noastre față de colectiv.

În acțiunile mari, ca și în cele mici, același autor: COLECTIVUL

„Cum procedați, am întrebat mai mulți tineri din organizația U.T.C. care-și desfășoară activitatea în sectorul de reparatii- nave al centralei „Delta Dunării”, cînd aveți de făcut o propunere, cînd vă gîndiți că ați putea deveni inițiatorii unei acțiuni? Ce moment alegeți pentru a vă face cunoscută ideea?”

Am consemnat pe scurt, citeva din răspunsurile lor. Ioachim Simionov: „Adunarea generală, dacă are loc în ziua aceea sau a doua zi. Altfel vorbesc cu băieții, înții cu unul apoi cu altul, ei la rîndul lor spun prin secție, hotărîm ce e de făcut și nu ne mai împiedică nimic să ne apucăm de treabă”.

George Bulgaru: „Dacă e ceva important cer să fie trecut propunerea mea în programul de activități. Dacă i s-ar pierde pînă atunci efectul, cum a fost propunerea cu ordinea și curățenia la locul de muncă, atunci nu mă aștept, mă duce la secretar, îl iau de-o parte și găsesc el o metodă s-o transmîtă”.

Costel Alexe: „O spun de-a dreptul, nu-mi prea aleg ora și minutul. Eu am pasiunea fotografiei. Am propus de pildă, să ne completăm ustensilele pentru laboratorul foto. Am mai propus ca la gazeta „Tineret și producția” să publicăm poze de-alte băieții care lucrează bine. Ion Pesterău, Timofte Ditoov, Mircea Frățilă, ca și a celor care trag chiulul — n-a fost decît unul, Ion Vlad, dar oricum. Despre lucrurile astea vorbesc și repetă sint surzorii”.

Dumitru Smolenic: „În pauza de prînz, cînd se adună toată lumea. Profit de ocazie că la noi pauzele de prînz sînt mai agitate, parc-am avea în fiecare zi adunare generală. Atunci prînz bine propunerile. Eu intr-un asemenea moment am vorbit despre neferoase și despre metalele vechi. Am făcut lădite și le-am împărțit la fiecare. „Uite, domnule, să ai pentru alea două mîini de șpanale tale”. Aveam în plan să stringem 150 kg de neferoase și noi avem deja 160”.

Mircea Frățilă: „Eu am stilul meu. Scriu scrisori lungi din concediu și trimit încoace ilustrate și fotografii. Așa am ajuns să ne plimbăm cu jumătate din organizație pe toată Valea Prahovei și prin Bucegi. Voiau să vadă și ei aceleași locuri”.

Ne oprim aici. Pentru că și celelalte răspunsuri ale tinerilor dovedesc același lucru. Afirmarea utecistilor din sectorul de reparatii- nave al Centralei „Delta Dunării” în acest dublu rol, nu numai de spectator, mai mult sau mai puțin imperturbabil, ci de organizator efectiv, ale cărui beneficii educative dobîndite în urma acțiunilor la care participă cîștigă în profunzime, își descoperă cadrul său propice în viața de fiecare zi a organizației.

Dînd valențe educative împrejurărilor celor mai diverse, valorificînd resursele acestora, influențele pe care le au asupra formării conștiinței tinerilor, fiecare din acțiunile care se desfășoară în organizația U.T.C. a sectorului de reparatii- nave are un autor colectiv și declanșează, tocmai de aceea, un lanț de consecințe care situează tînrul într-un proces de maturizare, de terminat de tinerii înșiși și cărui le sînt ei înșiși beneficiarii.

Reportaj-anchetă de:
MIRCEA TACCIU
ORESTE PLECAN

— „Să se ridice cine are curajul!” Și s-au ridicat toți!

Firește, dincolo de ceea ce inițiază comitetul va exista întotdeauna un spațiu suficient capabil să adăpostească orice propuneri ale tinerilor, orice sugestii menite să completeze o idee afirmată anterior, oricît de bună ar părea în prima vedere. De fapt, numai în măsura în care fiecare se afirmă, în care majoritatea membrilor organizației, în care conceptele, sînt preocupate să descopere noi forme de activitate, cadrul acțiunilor se îmbogățește mereu, sporește, implicit, beneficiul educativ. Identificarea preocupărilor, aptitudinilor, preferințelor fiecăruia cu scopurile

FILMUL PENTRU TINERET (II)

CĂLIN CĂLIMAN VIAȚA SE OPREȘTE LA „PORȚILE” FILMULUI

— Care sînt, după opinia dv., cele mai recomandabile filme pentru tineret? —

— Noțiunea această de „film pentru tineret” — despre care vorbim adesea — este foarte încăpătoare, destul de labilă și îngăduie interpretări multiple. Sigur, n-are nici un rost să intrăm în dezbateri semantice. Practic, însă, tineretul este, prin definiție, înainte de toate spectatorul ideal al filmelor de aventură. Statisticele ar dovedi-o fără drept de apel. Filmul pentru tineret, deci și literatura pentru tineret, aceasta ar însemna, și nici nu cred că sîntem foarte departe de adevăr. Dar... Se uită de obicei un lucru fundamental. Cultura tinerilor, în școală și nu numai în școală se bazează — nu-i așa? — pe lectură clasicilor. Se poate și altfel? Nu cred. De ce să stea altfel lucrurile în cinema? Deci... Film pentru tineret înseamnă, trebuie să înțelegem, act de cultură: „filme mari”, filme pe care adevărata istorie a artei a șaptea le consacră la loc de cinste sau, altfel spus, filme care au contribuit efectiv la scrierea acestei istorii. Căci T (T — tineret) de la Cinematograful de pildă, a constituit un adevărat regal pentru spectatori tineri. Mariile valori ale cinematografului sînt, deci, adevăratele filme pentru tineret. Opinia de mai sus, din păcate, nu este acreditată de către toți cei răsunători de difuzarea și popularizarea filmului. Tinerii par să fie adesea ferți de filme „cu probleme”, de filme „mai greu de înțeles” etc. Este ca și cum în școală am sări, să zicem, peste poezia de dragoste a lui Eminescu... Li se oferă, în schimb fel de fel de filmele care nu spun nimic despre nimic, sau spun puțin, dar cam lipsit de substanță. Toate exemplele

au cite un „cam”... În primul rînd este de făcut constatarea că filmele care își propun să vorbească despre tineretul contemporan sînt cam (fîcă un „cam”) puține. În al doilea rînd, ele se apropie cu timiditate, cu jenă și cu inexplicabilă modestie de fizionomia spirituală reală a tineretului. Se operează cu clișee înveștite, în timp ce viața se oprește undeva la „porțile” filmului. Au cineștii prejudecată că, pe ecran, anumite întâmplări de viață — pe care le știm din auzite, din presă, din anturajul nostru cotidian — chiar dacă sînt tratate cu artă și chiar dacă se urmăresc certe finalități moralizatoare, pot avea o influență negativă în reducerea tineretului? Ce ne facem atunci cu valul de filme violente, antieducative, pe care îl găzduiește cu o generozitate demnă de cauze mai bune, ecranul nostru?

— Dar filmele cu o problematică legată direct de preocupările și aspirațiile tineretului? —

— Și aici funcționează o prejudecată... Ba chiar mai multe... Să rămînem, cu exemplificările, între copertile producției naționale. Avem intr-adevăr nevoie de filme care să abordeze frontal universul spiritual al tinerilor de azi. N-aș putea spune că n-au existat pelicule care și-au propus această investigație (însă de la propunere, intenție pînă la realizare efectivă...). Mă gîndesc la „Reconstituirea” Diminetile unui băiat cuminte (cu o rezolvare cam simplistă, totuși); la „Ultima noapte a copilăriei” (un film cu multă poezie a visului dar și cu situații cam artificios); la mai recentul Căldura (un film frumos, dar cam lipsit de substanță). Toate exemplele

Irina Petrescu a realizat, alături de Dan Nufu, un impresionant personaj în filmul lui Pintilie „Duminică la ora 6”

IRINA PETRESCU

VIRGIL OGĂȘANU

SUBIECTE DEPĂȘITE,

VORBE MULTE, MESAJE LIPSITE DE CONSISTENȚĂ

— Ce credeti despre filmele românești de tineret? —

I. P. Mă gîndesc mereu să fie acestea... „Mufaru roșu”, „Străinul”, „Reconstituirea”, „Duminică la ora 6”, „Gaudemus igitur”, „Legenda”... —

V. O. Toate și nici unul! —

I. P. Nu cred să existe vreun film în care măcar unul din eroi să nu fie un tinar. —

V. O. De aici și pînă la a pretinde că filmul este „pentru tineret” e o oarecare distanță. „Reconstituirea” vi se pare un film de tineret? —

I. P. Nu. —

V. O. Tinerilor — deși nu despre el este vorba — voia să li se adreseze un alt film. „Legenda” — să zicem — sau „Diminetile unui băiat cuminte”. —

I. P. Pentru a răspunde dezideratului în discuție, filmul românesc îl lipsește însă ceva: o respirație mai alertă, mai curată, mai francă.

V. O. Filmul românesc nu este încă adaptat ritmului de dezvoltare a tineretului. Subiectele filmelor noastre sînt depășite de viața filmului românesc — despre oricare ar fi vorba — e bătrîniș, lent, întorțit, stingaci. Se vrea nou și tinar prin articlarea de metodă. N-a apucat încă să iasă înaintea tineretului, să-l propună soluții inedite sau să-l corecteze cu indulgență și înțelegeră.

— Ați intruchipat totuși, în multe din filmele noastre, tipuri de eroi din cei mai diferiți. Dașă e așa cum spuneti, de ce ați acceptat? Ce satisfacții și mai ales, insatisfacții v-au adus aceste roluri? —

I. P. Anca din „Duminică la ora 6”, Sonia din „Străinul”, Mariana din „Diminetile unui băiat cuminte”, —

V. O. Am avut satisfacția majoră ca prin intermediul filmu-

lui să comunic cu un public mai larg de spectatori. Insatisfacțiile sînt legate însă de firava construcție dramatică a personajelor care mi-au solicitat, pentru a le acoperi, un efort dublu. Insatisfacțiile se datoresc superficialității scenariilor în care sîntem chemați să dăm viață eroilor din zilele noastre (ori de bine ar fi ele, „transpuse” de către regizori și actori), schematicul lor stingaci, de care în ultimă instanță noi și nu dramaturgul trebuie să răspundem în fața publicului. Noi, pentru că noi sîntem văzuți (și parcă se auzeau și fluterați...), pentru spectatori nu dramaturgul vorbește ci actorii. Într-un cuvînt sînt nemulțumit că sînt pus să rostesc vorbe multe pentru un mesaj lipsit de consistență. Nu-i, desigur, suficient ca să comunic cu publicul: ce sînt silit să-i comunic?

— Sinteți mulțumit m'ar de rezolvare pe care le-ați interpretat? —

I. P. Regizorul nu face altceva decît să transpună cinematograful în ideea de bază a unui scenariu. S-o îmbunătățească, atunci cînd e schematică, s-o servească atunci cînd aduce ceva cu adevărat nou.

— Ce roluri v-ați dori pentru viitorul apropiat? —

V. O. Aș vrea să interpretez un erou tinar, sub o îndrumare matură, într-un film scris de un tinar dramaturg.

I. P. M-ar interesa mai puțin rolul unei tinere fete într-un film „de tineret” — dacă s-ar pune vreo dată problema unui asemenea film. Pentru mine tinerii sînt spectatori cel mai prețios. Tin la păreră lor. Nu cred că pentru a-i convinge și a mi-i apropia trebuie neapărat să interpretez un personaj de 15 sau 18 ani.

ANCHETA „SCINTEII TINERETULUI”

Virgil Ogășanu în filmul realizat de Gh. Vitanidis — „Răutăciosul adolescent”

SAVEL STIOPU

FATALA DETAȘARE...

Filmul dv., „Ultima noapte a copilăriei” — dezbateră etică despre locul și rostul tinarului în societate — vădește cel puțin nostalgia dv. după poezia tineretului.

Care ar fi cauza deficiențelor semnalate în filmele noastre despre tineri? —

— Cred că fenomenul este privit din afară, din unghiul de vedere al autorilor mai mult decît din lăuntru, adică din propriul unghi de vedere al eroilor înșiși. Din păcate, aceeași perspectivă detașată se observă și în filmele create de autori tineri.

Cum vedeți efortul creatorului de film de a surprinde momentul în care tinerii devin conștienți de acțiunile lor ce le determină viața, fericirea, viitorul? —

— Efortul de a surprinde această conștiință a răspunderii lor este același al eroilor sarcini real artistice, acela de a surprinde procesul devenirii, rostul oricăruia dintre ei. Într-un individ și existentă creaturii cinematografice nu se poate considera absolut de sarcina sa prezentînd doar un moment unic, cit de caracteristic, revelant ar fi el. Ca și în cazul romanțierului, o astfel de temă impune parcurgerea unui timp relativ îndelungat împreună cu eroii, notarea transformărilor din conștiința lor. Filmul respectiv, va avea deci un pronunțat caracter epic. O asemenea întreprindere e bineînțeles dificilă și plină de răspundere. Nu cunosc încă în proza noastră o lucrare care să fi satisfăcut deplin tematica aceasta. Filmul ar trebui, cum e și normal, să succedă experienței literare.

MITICĂ POPESCU

În secolul nostru se uită greu. Pelicula înregistrează, banda de magnetofon înregistrează, hirtia înregistrează, memoria înregistrează. Din alte vremi ne-a mai rămas și sufletul. Sufletul înregistrează imperceptibil.

Să ne amintim de o scenă, în spectacolul „Omul cel bun din Sicilian”. Generoasa Sen-De așteaptă un copil. Cui să-i transmită vestea, dacă nu prietenului ei, sacagiu? Se oprește, față în față, singuri, într-un colț de scenă. Vorbesc șoptit. În jur aerul se rarează, devine parcă transparent. Liniștea se umple cald de zîmbetele lor. Au amândoi, un moment scurt de zbor, de balans vesel, de pe un picior pe celălalt. Sînt doi cocori dintr-o stampă. Sus, cerul, dedesubt pămîntul. Și cocorii în văzduhul moale cu piciorul lipit de trup.

Acest „ceva” sesizabil doar cu sufletul, ține în exclusivitate de măiestria actorului. De dimensiunile lui interioare. În spectacol ele uneori

pot, sau altorii nu pot fi atinse.

L-am revăzut pe Măscă Popescu în roluri mici, în roluri mari, în piese scurte, în comedii muzicale, (Pușni

Gesturile îi sînt crispate; mișcările frînse. În jur lumea își vorbește răstîit.

Într-o sală, începe spectacolul și simți imediat nevoia să-i pui ceva pe umeri. Fricul te cuprînde din toate părțile. Relațiile sînt violente. Într-un asemenea cadru, lirismul este de nesuportat. Woyzeck este un liric. Iubeste o femeie. Finalul, aîit de tragic, se justifică imediat și de la sine. Poate chiar de la prima întîlnire, căci crima începe de fapt în momentul în care intr-o lume interesată, rigidă apare un om cu ochii buni și speriați și mai ales un om care nu știe să disimuleze. Actorul ne mărturisește că acum, după „Woyzeck” se jensează de multe alte roluri anterioare. Din punctul lui de vedere, mărturisirea este, fără îndoială, incomodă. Pentru noi însă ea este plină de speranțe. Căci adevărata creație începe de fapt în momentul în care știi ce ai putea ci în momentul în care știi ce n-ai mai putea face.

MONICA SĂVULESCU

PORTRET AL ARTISTULUI TINĂR

fiind, actorii de la Piatra Neamă joacă mult și variat, ceea ce, desigur, este deoptrîvî și bine și rău. Am întîlnit de fiecare dată un actor conștiincios.

Dar l-am revăzut și în „Woyzeck”. Actorul are o fizionomie aspră. Costumul lui aduce a tunică militară.

MAREA SĂRBĂTOARE A MUZICII

(Urmare din pag. 1)

Iui noastre compozitorii înțeleg în programele Festivalului, piese de mai largă sau mică respirație, de cele mai diferite genuri și forme — scrise de cei mai reprezentativi creatori români de la generația maestrilor Mihail Jora, Zeno Vancea, Sigmund Toduță, la unii dintre cei mai tineri reprezentanți ai frontului compozitional.

Audind concertele Festivalului, muzicienii străini prezenți la București, iubitorii muzicii din țara noastră, vor putea dobindi o privire de ansamblu asupra căutărilor com-

pozitorilor români, asupra nivelului atins de școala compozitională românească.

Sînt bucuros că în cadrul concertului pe care-l voi dirija la a treia zi a Festivalului, în Sala Mare a Palatului, voi avea posibilitatea să interpretez una dintre cele mai noi și mai semnificative lucrări ale tinerii generații de compozitori — piesa „Vitrării” de Măhai Moldovan — lucrare de tină, de altfel, anul trecut, cu Premiul Uniunii Compozitorilor.

Alături de cele mai de seamă formații și reprezentari ai

artei interpretative românești își vor da concursul la această nouă ediție a Festivalului e-nescian ansambluri, dirijori și soliști de prestigiu: formația engleză „London Symphony Orchestra” din Londra dirijată de André Previn, (solistul acestui concert va fi laureatul acestei ediții); Concursul internațional, tinarul pianist român Rădu Lupu, Teatrul de Operă „Kirov” din Leningrad, formațiile camerale „Bach Orchester des Gewandhauses — Leipzig”, „Gaspard de Salo”, „Solistii” din Varșovia, celebre cvartete „Julliard” și „Smetana”, dirijorii de prestigiu cu Wolfgang Sawalisch, Paul Klecki, Bogu Lescovic, pianistul Paul Badura-Skoda, J rg Demus, Gy ry Szfida, violonistii Henryk Szerynk, Wolfgang Schneiderhan, violoncellistul Mstislav Rostropovici, flautistul Jean Pierre-Rampal, harpistul Nicanor Zabaleta, cîntăreții Virginia Zeanl, Nicola Rossi-Lemeni, Nicola Ghiuzev.

În interpretarea formațiilor românești și străine, iubitorii de artă vor putea asculta alături de lucrări românești un mare număr de piese valoroase din literatura muzicală universală, în care capodoperele beethoveniene ocupă — cum este și normal în acest an în care sărbătorim bicentenarul „Titanului” — un loc important.

VIOARA PIAN CANTO

AL V-LEA CONCURS SI FESTIVAL INTERNATIONAL George Enescu

Interesanta auditi de muzică românească, vor fi organizate, de asemenea, la sediul Uniunii Compozitorilor.

Concursul și Festivalul e-nescian va constitui, de asemenea, fără îndoială, prileju, unor convorbiri, unor confruntări de opinii între muzicieni, convertibili menite să servească din plin nobilei arte pe care o slujim. Alături de toți iubitorii artei muzicale — artă menită să întărească legăturile dintre oameni, să restituie, prin mesajul său, mîilelor de auditorii frumusețea și vibrația marii arte — urez succes deplin acestor prestigioase manifestări artistice pe care o găzduiește în aceste zile patria noastră, patria marelui George Enescu.

PRO ȘI CONTRA

Distribuția termenilor

Multe mari proiecte, excelente idei ori inițiative pot fi compromise prin mediocritatea ori chiar nulitatea realizării. Mircea Iorgulescu demonstrează o asemenea situație scriind în Ateneu — nr. 8 — 1970 despre *Dictionarul de terminologie literară*. Într-împrejurarea de netăgduită necesitate, acest dicționar nu și-a fixat cu claritate destinată („este sau nu Dicționarul o lucrare cu declarate rosturi didactice, un fel de manual ajutător? Și dacă da, atunci pentru cine anume?”) autori ezită în fața adoptării unui procedeu de lucru. Autorul articolului este îndreptățit să scrie: „Lipsa programată de metodă și de sisteme, absența criteriilor, cultivaarea deliberată a lucrurilor comune îl transformă într-o lucrare aproape inutilă, din moment ce tocmai „termenii de mare actualitate” sînt tratați „cu un suficient caracter de generalitate”. Observații foarte interesante (dacă nu și semnificative) face M. Iorgulescu pe marginea distribuției de roluri, a împărțirii termenilor între autori *Dictionarului*. Coordonatorul Dicționarului, observă M. Iorgulescu, „și-a asumat responsabilitatea

definirii termenilor aproape invulnerabil (...) termenii cei mai puțin dificili, pentru a căror definire nu este necesară, în aproape totalitatea cazurilor, decît consultarea oricărui dicționar de uz comun, de la D.L.R.M. și Enciclopedic pînă la cel de neologisme și, cel mai departe la micul Larousse”. Și, drept exemplu edificator, sînt citați termenii: *acrostih, almanah, anale, autobiograf, autobiografie, barburism, calendar, ceaslov, codice, cor, chiriș, coriamb ș.a.m.d.* Într-adevăr, ciudat! Distribuția sarcinilor, cînar ori mai cu seamă într-un volum colectiv, este o întreprindere delicată și, ea fiind o premisă a realizării în bune condiții a unui Dicționar de „larg consum”, trebuie făcută respectînd niște proporții în general respectate în orice domeniu al muncii cu atât mai mult al celei intelectuale. Noi nu socotim *Dictionarul* inutil ci, așa cum am mai spus, perfectibil, însă întrucît criticul M. Iorgulescu aduce în mod judicios în discuție un principiu al muncii intelectuale general valabil din unghiul căruia, măcar din cînd în cînd, se cuvine să primim elaborarea în colectiv a unor lucrări.

REDESCOPERIREA CLASICILOR

Realită tinară, literatura română nu și renegă, de la o zi la alta, valorile. Puterice împințată în tradiție, ea nici nu s-a dovedit refractară inovatiei. Operele clasice aparțin, pe bună dreptate, vremii autorilor lor, dar aparțin, în egală măsură, vremii cititorilor, adică posterității, acestui viitor care rectifică erozile de receptare ale unui moment, sau confirmă diagnosticul exact. Resuscitarea interesului pentru operele clasice este indicată, în cea mai mare măsură, de numărul volumelor cerute în librării. Cazul lui Macedonski este ilustrativ: din cele 15.000 de exemplare ale „Versurilor” (1967, colecția „Cele mai frumoase poezii”) 10.100 au fost puse în vizajare. La 1 ianuarie 1970 mai erau nevindute 588. Din „Excelsior” (B.P.T. 1968) au intrat în librării 55.000 de exemplare. La 1 ianuarie 1970 mai erau 7.200. Din cele 24.000 de exemplare intrate în librării sub titlul „Versuri și proză” (colecția „Lyceum”) în opt luni s-au vîndut peste 18.000. Tirajul cărții lui Adrian Marino „Viața lui Macedonski” este epuizat. Și numeroasele rediții din opera lui Slavici se bucură de audiență la public. Din cele 57.000 de exemplare ale „Mareii” intrate în librării în martie 1969 s-au vîndut pînă la 1 ianuarie 1970 peste 47.000. „Moara cu noroc”, din al cărui tiraj de 100.000 exemplare au intrat în librării în decembrie 1967 69.000 exemplare, a fost solicitată de 66.700 de cititori. Din cele 10.000 de exemplare ale ediției a II-a „I. Slavici”, monografie de Pompiliu Marea, s-au vîndut pînă la 1 ianuarie 1970 aproape 8.000 de exemplare.

Chiar dacă istoria și critica literară nu măntăiesc astăzi un interes egal cu cel al cititorilor față de acești autori, cercetarea permanentă a operei lor este o realitate evidentă. Referindu-ne, fie și numai la perioada 1 ianuarie 1969 — 1 ianuarie 1970 vom găsi în reviste literare ca „România literară”, „Tribuna”, „Cronica”, „Lucaferul” peste 20

de articole dedicate lui Macedonski și Slavici, alături, bineînțeles, de toți ceilalți. Cîl care le semnează sînt reprezentanți ai tuturor generațiilor prezente azi în istoria și critica literară: Serban Cioculescu, George Munteanu, Emil Manu, Adrian Marino, Eugen Simion, Mihail Ungheanu, scriitorii Victor Eftimiu, Mihail Cruceanu și chiar un elev — Ioan Pinzaru.

Fie și numai pe baza acestor minime cercetări „statistice” putem afirma că resuscitarea interesului pentru operele unora dintre clasicii literaturii române, este astăzi o realitate evidentă. Șocăm însă uși să atragem, din cînd în cînd, atenția și asupra unor realități evidente și, mai ales, ușor de verificat, întrucît se manifestă uneori necesitatea adecvată a amplasării acestui proces de răspîndire în mase a scriitorilor noștri clasici. Ceea ce am vrut să subliniem în mod deosebit a fost faptul că scriitorii multă vreme conversații ori lipsiți de un larg contact cu publicul se bucură azi de un tratament editorial nevădit alături.

Cazul cel mai recent este acela al unui mare poet ca Alexandru Macedonski a cărui operă se află de cîtiva ani în plin proces de răspîndire în mase (citire de mai sus nu au nevoie de nici un comentariu). Ne-am bucurat de aceea că în paginile noastre („Știința tineretului” nr. 6/22), președintele Uniunii Scriitorilor, acad. Zaharia Stancu aduce, tocmai în acest context editorial semnificativ, un binemeritat elogiu marelui și multă vreme nedreptățitului Alexandru Macedonski. Nu ne îndolm că respectul pe care îl are președintele Uniunii Scriitorilor față de acest mare înaintaș se poate întruochipa element în contribuția pe care chiar Unliunea Scriitorilor o poate aduce pentru mai buna conservare a memoriei scriitorului. De asemenea, editura „Cartea românească” poate desigur spori prin editii din opera poetului audiența acestuia în rîndul năselor.

Un muzeu fără vizitatori

Pe malul drept al Dimboviței, în parvata cea veche a orașului, pe o colină joasă se află o clădire care pare un simbol al istoriei noastre și care adăpostește Muzeul arhivelor naționale. Pe locul care păstrează vestigiile minăstrii clădite de Mihail Vi-teazul pe vremea cînd încă nu venise la domnie, prin grîja unor oameni iubitori de cultură domoște astăzi o atmosferă care invită la meditație și studiu.

Din păcate, bucură-reenților nu prea le este cunoscut acest asezămînt: puțini știu că aici se află un muzeu care păstrează valori inestimabile ale culturii românești.

Întro-o zi de duminică, calmă și însorită, în vreme ce alți muzei și expoziții primeau zeci de vizitatori, nimeni sau aproape nimeni nu zăbovea în sălile acestui muzeu. Vin aici cîntodă 2-3 pensionari, alții ori cîțiva străini dornici să cunoască comorile pe care noi însore le ignorăm. În frumoasele săli în stil bră-

de public „Proclamația de la Izlaz” tipărită pe mătase galbenă, documente din războiul pentru eliberare și altele altele documente de o rară valoare (pentru a nu aminti decît cîteva dintre expozite).

Toată istoria noastră se află înscrisă în aceste cărți, manuscrise, jurnale și hărți de un interes deosebit.

Vedem zilnic prin tramvaie și pe pa-

nourile de afisaj reclamele saltelei. Relaxa și anunturi ale spectacolilor de circ, dar nici o sinură nouă despre acest tezaur al culturii românești de la Muzeul documentar al arhivelor. Diferite școli și instituții au primit afise și invitații dar această acțiune de popularizare întreprinsă de muzeu n-a avut nici un rezultat... S. CRAIA

TILIN-TILIN, TOLON-TOLON...

Teoriile D.D.F.-ului — alt de comentate și controversate — cu privire la calitatea filmelor programate în sezonul estival sînt pe cale de a fi acceptate de tot mai mulți spectatori. Cozile interminabile din fața și la urtele caselor cu bilete nar să nu lase nici o îndoială asupra succeselor certe înregistrate de aceste dintre filmele adevărate veri.

Deci am vizionat „Dragoste și viteza”. Muzică, automobile divers colorate, halbe spectacolilor de circ, tîrări lubri pe meslesurile iberice și aproape duce ori nimeni nu are nimic de zis; mai ales actorii. Din cînd, cînd, cîntărețul principal zice: „Tilin-tilin, tolon-tolon / Na că-te-am luat în balon”. Cam așa și tot.

PRO ȘI CONTRA

„LE MAL DU SIECLE“

Revista „Santé du monde“ dedică un întreg număr (cel din august-septembrie 1970) bolilor cardio-vasculare.

„Și totuși, ce știm și ce nu știm despre bolile cardio-vasculare?“

Știm o serie de lucruri despre condițiile care le favorizează apariția, cite ceva despre epidemiologia lor (modul de răspândire).

„Nu există, totuși, nici un fel de explicație causală?“

— Ba da, răspunde dr. J. Stamler, director executiv al Fundației de cercetare a sănătății din Chicago.

— DE CE ESTE NEAPĂRAT NEVOIE PENTRU A OBȚINE PREMIUL NOBEL, PROF. KENDREW?

— De noroc. Știința este astăzi un domeniu uriaș care cuprinde cercetători excelenți al căror număr crește considerabil de la an la an.

— Da, și, trebuie să recunoaștem, adaugă prof. J. Le-negre că nimic nu este mai puțin cunoscut astăzi decât cauza propriu-zisă a aterosclerozei.

— Care era aparatul pe care o foloseați cu precădere? — Cu precădere foloseam ideile. Ca să realizați ceva în știință trebuie să ai idei bune, să muncești din greu și să te intereseze ceea ce faci.

— Care este cea mai importantă glandă endocrină?

— Toate sunt deosebit de importante dar cea care deține locul de frunte, la nivelul „constelației“ este hipofiza.

— Greu de spus. Numai o singură glandă, suprarenală, secretă hormoni cu zecile.

— De ce?

— Cercetarea fundamentală având drept temă fiziologia celulei vii este singura care ar putea răspunde la această întrebare.

— Dar cercetările dvs. de radiobiologie se situează undeva foarte aproape de fiziologia celulară.

— Aș putea spune că aproximativ în 20 de ani noi am fi în stare să oferim un răspuns, cu singura condiție — importantă — ca forțele și fondurile cu care s-ar putea rezolva problema să nu fie dispersate pe cercetări lăturălnice, nefolositoare.

— De ce?

— Cercetarea fundamentală având drept temă fiziologia celulei vii este singura care ar putea răspunde la această întrebare.

— Dar cercetările dvs. de radiobiologie se situează undeva foarte aproape de fiziologia celulară.

— Aș putea spune că aproximativ în 20 de ani noi am fi în stare să oferim un răspuns, cu singura condiție — importantă — ca forțele și fondurile cu care s-ar putea rezolva problema să nu fie dispersate pe cercetări lăturălnice, nefolositoare.

— Vorbiți-ne despre preocupările dvs. actuale, l-am rugat pe prof. K. Lissak de la Institutul de Fiziologie din Pecs — Ungaria, vicepreședintele al Uniunii Internaționale de Științe Fiziologice.

— După cum știți, specialitatea mea este neurofiziologia și neuroendocrinologia, ceea ce înseamnă că mă preocupă modul în care se face integrarea funcțiilor organismului uman de către sistemul nervos și cel endocrin.

Întrebare : În fața căror obiective majore se află astăzi medicina ?

Acad. G. BENETATO : Obiectivele de primă urgență ale medicinei de astăzi sînt următoarele : bolile cardio-vasculare, cancerul, bolile degenerative și genetice. Totodată, cercetarea medicală trebuie să pună un accent mai mare pe elucidarea mecanismelor care asigură coordonarea, reglarea și adaptarea funcțiilor cardinale ale organismului la condițiile de viață în diferite etape de existență, cu păstrarea integrității sale biochimice, funcționale și structurale, caracteristice stării de sănătate.

MEDICINA de azi și de mâine

ANCHETĂ INTERNAȚIONALĂ

realizată de EUGENIA GROSU

Fotografia publicată de revista „Santé du monde“ prezintă un aparat montat pe o banală pereche de ochelari care, folosind mișcările globurilor oculare, poate determina „aprindearea luminii într-o cameră sau deschiderea unei uși.“

FAMILIARIZAREA CU MARILE ADÎNCIMI ȘI ALTITUDINI

„Este evident astăzi pentru oricine, ne declară acad. prof. V. V. PARIN din Uniunea Sovietică, președintele Comitetului de cercetări spațiale, membru de onoare al Academiei Republicii Socialiste România că dacă omul se poate ridica la mari înălțimi, dacă a reușit să pătrundă în spațiul cosmic și chiar să petreacă zile și nopți acolo, organismul său dispune de mari posibilități adaptative.“

„El se va comporta din ce în ce mai bine și în mediul subacvatic“, adaugă prof. WALLACE FENN de la Universitatea din Rochester, S.U.A., președintele Uniunii Internaționale de Științe Fiziologice, un asiduă cercetător al comportamentului avanșurilor.

— Și cînd socotim că va reuși omul, în sfîrșit, să se avînte fără absolut nici o primejdie la mari adîncimi ori în spațiul cosmic ?

— Răspunsul corect la această întrebare este : NICIODATĂ. Oriunde se duce, el va avea nevoie de oxigen și de echipament de protecție, de aparatură care se poate oricînd defecta.

— Fiziologia este pusă, în cazul explorării adîncurilor, în slujba altor științe ?

— Ca întotdeauna. Dar una din științele care vor folosi rezultatele cercetărilor de fiziologie a adîncurilor va fi, de bună seamă, medicina. Efectele marilor presiuni asupra organismului, asupra celulei vii în special, constituie un domeniu ce abia a început să fie explorat.

PUTEM SĂ FIERBEM UN OU, DAR NU PUTEM (ÎNCĂ) SĂ-L DESFIERBEM

Un ou fierț înseamnă ovalbumină denaturată. Irreversibil denaturată.

„Denaturarea unei proteine (cum este și ovalbumina) corespunde, la nivel molecular, rezolvării unei structuri incorecte“, explică prof. JOHN C. KENDREW de la Laboratorul de biologie moleculară din Cambridge — Marea Britanie, președinte al Uniunii Internaționale de biofizică pură și aplicată, laureat al Premiului Nobel.

— Știm să realizăm așadar, structuri incorecte !

— Dar știm și realizăm și structuri corecte ! Să nu uităm recente sinteze de proteine, sinteza insulinei, a ribonucleazei. Uneori putem chiar să denaturăm o proteină și, dacă sint întrunite anumite condiții, o putem reduce la structura ei corectă inițială.

— Ce să înțelegem prin „anumite condiții“ ?

— Să luăm spre exemplificare cazul în care soluția este prea concentrată, se află — adică — prea multe molecule de proteină în soluție. Acționînd cu diferiți agenți (temperatură, substanțe chimice) anumite legături se pot rupe, lungile lanțuri alcătuite din aminoacizi se deapătesc, se obține o structură nouă, întîmpinoare. Ei bine, cînd soluția este prea concentrată lanțurile aparținînd diferitelor molecule se încurcă între ele și nu le mai putem aduce în poziția inițială. Dacă nu s-ar încurca le-am putea reîntîmpli — lucru care se și întîmplă în anumite condiții — dar noi suntem deocamdată stăpîni pe proces.

— Ce-ar mai trebui să știm ca să putem fi ?

— Trebuie să aflăm care este factorul determinant al structurii tridimensionale a proteinelor. Nu pare a fi vorba de o informație genetică specială. Aminoacizii se așează în lanțuri, într-o anumită ordine — aceasta este determinată genetic — și apoi lanțurile se înfășoară — se împăturesc, în diferite feluri, ce caracterizează o proteină sau alta.

— Sinteți de părere că structura tridimensională a proteinelor este determinată de secvența aminoacizilor, celebra dvs. problemă de studiu ?

— Nu se poate vorbi de o părere încă, este numai o ipoteză de lucru. Studiul în care ne aflăm este clar : putem fierbe un ou dar nu-l putem des-fierbe...

(N.B. În afara acestui exemplu simplu și sugestiv există alte exemple mai grave, mai dramatice, de denaturare, în cazul diferitelor boli, a proteinelor umane, a căror reversibilitate prof. Kendrew și alții oameni de știință le au în primul rînd în vedere).

— DOMNULE BAÇO ȘTIM DESPRE DUMNEAVOASTRĂ CĂ SINTEȚI UN EXCELENT PROFESOR. CE MATERII PREDAȚI ?

— Nu mai predau. Acum doi ani m-am retras din Universitate, înainte de a împlini vârsta de pensionare.

— De ce ?

— Am considerat că m-am ocupat destul de administrarea birourilor, de minuirea banilor și de toate celelalte treburi auxiliare. I-am lăsat pe cei tineri să se înțieze în ele ca și nu m-am considerat că e chiar atât de simplu să te îngrijești de toate. Vreau să mă ocup de acum înainte numai și numai de cercetare.

— Pe ce animale experimentați ?

— Din păcate nu prea sînt puieni de fonduri. Ne-au fost reduse, în mod absurd, pentru că n-am reușit să descoperim încă substanța radio-protectoare ideală. Ne lipsesc și substanțele. De multe ori experimentăm pe noi înșine, ceea ce constatăm la animale neputînd fi extins asupra omului întotdeauna. Un coleg de-al nostru s-a folosit drept cobai injectîndu-i și substanță radioactivă de vreo 8 ori pînă acum.

În buletine — este o chestiune foarte relativă din moment ce se caută stabilirea „vîrstei biologice“.

— Ritmul de îmbătrînire biologică a anumitor colectivități poate fi diferit — ne atrag atenția cercetătorii A. CIUCA și W. JUCOVSKI — din pricina influenței factorilor socio-profesionali care acționează asupra structurii și funcției țesuturilor, aparatelor, sistemelor ca și asupra organismului în totalitate sa.

— În urma cercetărilor efectuate pe un esanșon de 15.000 de persoane la ce concluzii ați ajuns cu privire la „vîrstele biologice“ ?

— Inscrînd valorile medii ale anumitor indicatori fiziologici pentru diferite profesii am remarcat existența unei „vîrste biologice“ pentru fiecare în parte. Persoanele corespunzînd valorilor înscrise pe fișierul standard pot fi considerate ca avînd un ritm normal de îmbătrînire — ortoger. Atunci cînd valorile indicatorilor fiziologici respectivi (tensiune arterială, dinamometrie, spirometrie, frecvența respiratorie, acuitatea vizuală s.a.) au deviat în sens negativ, adică corespund unei grupe de vîrstă mai mare (decît cea cronologică — și apoi lanțurile se înfășoară — se împăturesc, în diferite feluri, ce caracterizează o proteină sau alta.

— Înscrînd valorile medii ale anumitor indicatori fiziologici pentru diferite profesii am remarcat existența unei „vîrste biologice“ pentru fiecare în parte. Persoanele corespunzînd valorilor înscrise pe fișierul standard pot fi considerate ca avînd un ritm normal de îmbătrînire — ortoger. Atunci cînd valorile indicatorilor fiziologici respectivi (tensiune arterială, dinamometrie, spirometrie, frecvența respiratorie, acuitatea vizuală s.a.) au deviat în sens negativ, adică corespund unei grupe de vîrstă mai mare (decît cea cronologică — și apoi lanțurile se înfășoară — se împăturesc, în diferite feluri, ce caracterizează o proteină sau alta.

— Înscrînd valorile medii ale anumitor indicatori fiziologici pentru diferite profesii am remarcat existența unei „vîrste biologice“ pentru fiecare în parte. Persoanele corespunzînd valorilor înscrise pe fișierul standard pot fi considerate ca avînd un ritm normal de îmbătrînire — ortoger. Atunci cînd valorile indicatorilor fiziologici respectivi (tensiune arterială, dinamometrie, spirometrie, frecvența respiratorie, acuitatea vizuală s.a.) au deviat în sens negativ, adică corespund unei grupe de vîrstă mai mare (decît cea cronologică — și apoi lanțurile se înfășoară — se împăturesc, în diferite feluri, ce caracterizează o proteină sau alta.

— Înscrînd valorile medii ale anumitor indicatori fiziologici pentru diferite profesii am remarcat existența unei „vîrste biologice“ pentru fiecare în parte. Persoanele corespunzînd valorilor înscrise pe fișierul standard pot fi considerate ca avînd un ritm normal de îmbătrînire — ortoger. Atunci cînd valorile indicatorilor fiziologici respectivi (tensiune arterială, dinamometrie, spirometrie, frecvența respiratorie, acuitatea vizuală s.a.) au deviat în sens negativ, adică corespund unei grupe de vîrstă mai mare (decît cea cronologică — și apoi lanțurile se înfășoară — se împăturesc, în diferite feluri, ce caracterizează o proteină sau alta.

— Înscrînd valorile medii ale anumitor indicatori fiziologici pentru diferite profesii am remarcat existența unei „vîrste biologice“ pentru fiecare în parte. Persoanele corespunzînd valorilor înscrise pe fișierul standard pot fi considerate ca avînd un ritm normal de îmbătrînire — ortoger. Atunci cînd valorile indicatorilor fiziologici respectivi (tensiune arterială, dinamometrie, spirometrie, frecvența respiratorie, acuitatea vizuală s.a.) au deviat în sens negativ, adică corespund unei grupe de vîrstă mai mare (decît cea cronologică — și apoi lanțurile se înfășoară — se împăturesc, în diferite feluri, ce caracterizează o proteină sau alta.

SANOGENEZA = MEDICINA VIITORULUI

Oricît ar părea de ciudat, astăzi se studiază sistematic nu numai boala ci și sănătatea. La fel ca în cazul bolii se caută condițiile ei favorizante, factorii determinanți. Cu singura mare deosebire că nu se urmărește combaterea ci perpetuarea ridicarea ei la un nivel superior.

— Prof. SIMION OERIU este de părere că „schimbările care au loc la nivel molecular joacă un rol cel puțin important în mecanismul senescentei ; nu mai acționînd asupra lor putem preveni îmbătrînirea“.

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

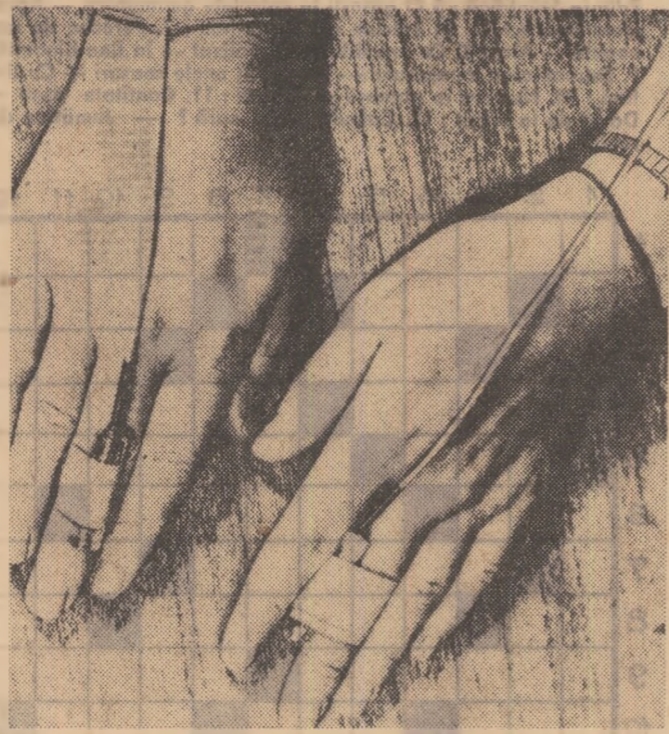
— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

— Într-adevăr, cercetările noastre au arătat că tratamentul îndelungat cu medicamentele citate determină invadarea organismului de către microbii care se află în el în mod normal, situații în căile respiratorii, hepatice și urinare ; ei devin deodată a-

Acest dispozitiv urmărește în cele mai mici amănunte contracta musculară atunci cînd degetele palpează o suprafață cu asperități. Aplicații posibile — depistarea precoce a bolii lui Parkinson sau înregistrarea mișcărilor chirurgului la operațiile pe creier.

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A terminat un de mult facultatea și acum lucrează undeva în Ardeal. Și-a făcut un laborator pro-

— DOREAȚI SĂ NE PREZENTAȚI UN ELFW AL DV. TOV. PROF. PETRU GROZA ?

— Vroiam să vă fac cunoștință cu acest tânăr medic de circumscripție, doctorul Onișcă. A

Linca Veronica, jud. Iași: „Sint o cățeană văscută în comuna Tătărușii, județul Iași. De 11 ani sint căsătorită cu Ilinca Gheorghie, care de 3 ani de zile nu mai este omul de la început: a început să mă bată, să mă alunge de acasă, motivând că nu mai vrea să trăiască cu mine. În luna februarie 1970 locuim împreună la Vatra Dornei, de unde m-a izgonit cu cei patru copii ce îi avem, iar eu fiind gravidă cu al cincilea copil, după care el a plecat din Vatra Dornei și nu pot să-i mai dau de urmă. El nevoind să contribuie cu nimic la întreținerea celor patru copii, iar eu fiind în situația în care mă aflu, puteș să vă închipuiți că nu pot munci spre a le procura cele necesare. Vă rog să mă ajutați să-l găsesc, ca măcar prin intermediul legii să fie obligat să contribuie la întreținerea copiilor, din care trei sint de vîrstă școlară și pînă la deschiderea noului an de învățămînt nu sint puține zile. Din puținele informații ce le posed s-ar părea că lucrează într-un I.A.S. din județul Tulcea,

se vor strădui să-l aducă pe o cale mai bună”.

Luchian Ecaterina, Botoșani: „Sint orfană și am crescut la căminul de copii. În prezent sint muncitoare de ring la Uzinele textile „Moldova” din Botoșani. Sint căsătorită și am doi copii, de șase și respectiv trei ani. Soțul meu, Luchian Florin, născut la 20 III 1939, de profesie instalator de apă și canal, neplăcîndu-i munca și-a scîmbiat de nenumărate ori locul de muncă, însă în cele din urmă n-a mai fost primit nicieri. În aceste condiții a plecat să lucreze pe un șantier, la Constanța-Palaș. E plecat de pe data de 23 III 1968, cînd cel mai mic copil a avea cinci luni. Din acel moment nu a dat nici un semn de viață, uitînd că este tatăl a doi copii minori, dintre care unul nu-l cunoaște, și că aceștia au nevoie de întreținere. M-am adresat Milîției din municipiu, dar mi s-a răspuns că la miliție nu apare cu adresa scîmbiată. Mă adresez cu toate acestea la dumneavoastră și cititorilor, pentru a mă ajuta

rate scrisori sosesc pe adresa lui de aici de la Bălan de la diferite persoane feminine care îl simonă și în cel al cititorilor. Am 18 ani și sint cea mai nenorocită ființă de pe pămînt. Nici eu nu știu cum am ajuns aici. Sint o fată urîtă și de aici a început toată drama. Poate dacă eram mai puțin complicată, mai puțin sensibilă, totul mi-ar fi fost indiferent și viața mea ar fi decurs, dacă nu fericiată, cel puțin bună. Dar eu îmi pun de fiecare dată nîi de întrebări, care mă înnebunesc, tocmai prin neputința de a răspunde la ele. Știînd că nu sint frumoasă, am început să mă izoles, să decin o înșingurată, fugînd de oamenii care mă umleau întotdeauna. Sint elevă, peste puțin timp trec în clasa a XII-a. Cred că firea mea sensibilă a contribuit simțitor la toată drama ce o trăiesc, deoarece întotdeauna, simțînd că nimeni nu are nevoie de mine, mă dădeam deoparte, ca să nu par o inoportună. Nimeni, niciodată, nu s-a apropiat de mine să mă cunoască, să-mi solicite prietenia sau dragostea. Era un timp cînd, cu toate astea, păs-

v-am mai scris, acînd depășind încredere în ajutorul dumneavoastră și în cel al cititorilor. Am 18 ani și sint cea mai nenorocită ființă de pe pămînt. Nici eu nu știu cum am ajuns aici. Sint o fată urîtă și de aici a început toată drama. Poate dacă eram mai puțin complicată, mai puțin sensibilă, totul mi-ar fi fost indiferent și viața mea ar fi decurs, dacă nu fericiată, cel puțin bună. Dar eu îmi pun de fiecare dată nîi de întrebări, care mă înnebunesc, tocmai prin neputința de a răspunde la ele. Știînd că nu sint frumoasă, am început să mă izoles, să decin o înșingurată, fugînd de oamenii care mă umleau întotdeauna. Sint elevă, peste puțin timp trec în clasa a XII-a. Cred că firea mea sensibilă a contribuit simțitor la toată drama ce o trăiesc, deoarece întotdeauna, simțînd că nimeni nu are nevoie de mine, mă dădeam deoparte, ca să nu par o inoportună. Nimeni, niciodată, nu s-a apropiat de mine să mă cunoască, să-mi solicite prietenia sau dragostea. Era un timp cînd, cu toate astea, păs-

eram mai scris, acînd depășind încredere în ajutorul dumneavoastră și în cel al cititorilor. Am 18 ani și sint cea mai nenorocită ființă de pe pămînt. Nici eu nu știu cum am ajuns aici. Sint o fată urîtă și de aici a început toată drama. Poate dacă eram mai puțin complicată, mai puțin sensibilă, totul mi-ar fi fost indiferent și viața mea ar fi decurs, dacă nu fericiată, cel puțin bună. Dar eu îmi pun de fiecare dată nîi de întrebări, care mă înnebunesc, tocmai prin neputința de a răspunde la ele. Știînd că nu sint frumoasă, am început să mă izoles, să decin o înșingurată, fugînd de oamenii care mă umleau întotdeauna. Sint elevă, peste puțin timp trec în clasa a XII-a. Cred că firea mea sensibilă a contribuit simțitor la toată drama ce o trăiesc, deoarece întotdeauna, simțînd că nimeni nu are nevoie de mine, mă dădeam deoparte, ca să nu par o inoportună. Nimeni, niciodată, nu s-a apropiat de mine să mă cunoască, să-mi solicite prietenia sau dragostea. Era un timp cînd, cu toate astea, păs-

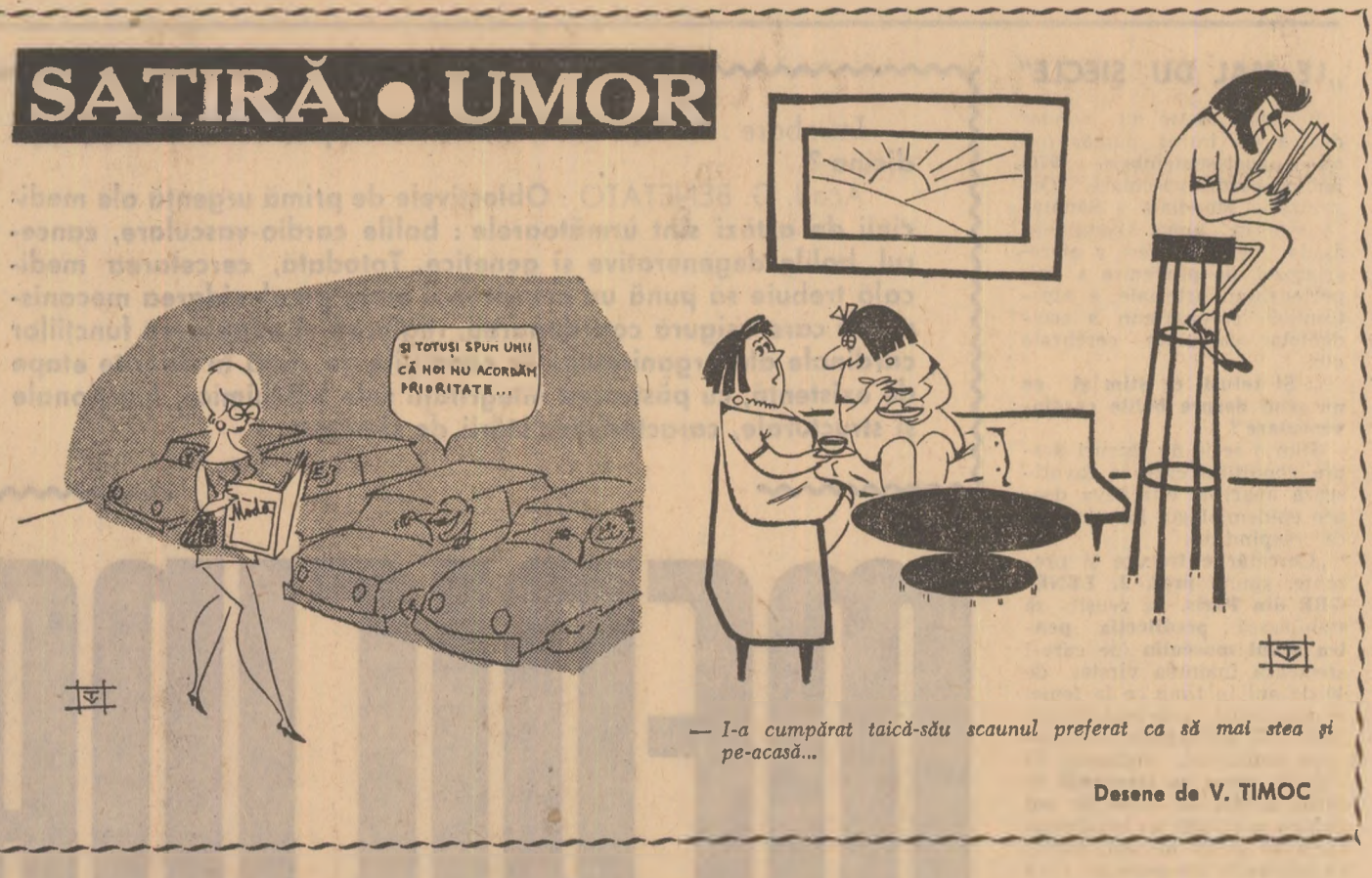
eram mai scris, acînd depășind încredere în ajutorul dumneavoastră și în cel al cititorilor. Am 18 ani și sint cea mai nenorocită ființă de pe pămînt. Nici eu nu știu cum am ajuns aici. Sint o fată urîtă și de aici a început toată drama. Poate dacă eram mai puțin complicată, mai puțin sensibilă, totul mi-ar fi fost indiferent și viața mea ar fi decurs, dacă nu fericiată, cel puțin bună. Dar eu îmi pun de fiecare dată nîi de întrebări, care mă înnebunesc, tocmai prin neputința de a răspunde la ele. Știînd că nu sint frumoasă, am început să mă izoles, să decin o înșingurată, fugînd de oamenii care mă umleau întotdeauna. Sint elevă, peste puțin timp trec în clasa a XII-a. Cred că firea mea sensibilă a contribuit simțitor la toată drama ce o trăiesc, deoarece întotdeauna, simțînd că nimeni nu are nevoie de mine, mă dădeam deoparte, ca să nu par o inoportună. Nimeni, niciodată, nu s-a apropiat de mine să mă cunoască, să-mi solicite prietenia sau dragostea. Era un timp cînd, cu toate astea, păs-

eram mai scris, acînd depășind încredere în ajutorul dumneavoastră și în cel al cititorilor. Am 18 ani și sint cea mai nenorocită ființă de pe pămînt. Nici eu nu știu cum am ajuns aici. Sint o fată urîtă și de aici a început toată drama. Poate dacă eram mai puțin complicată, mai puțin sensibilă, totul mi-ar fi fost indiferent și viața mea ar fi decurs, dacă nu fericiată, cel puțin bună. Dar eu îmi pun de fiecare dată nîi de întrebări, care mă înnebunesc, tocmai prin neputința de a răspunde la ele. Știînd că nu sint frumoasă, am început să mă izoles, să decin o înșingurată, fugînd de oamenii care mă umleau întotdeauna. Sint elevă, peste puțin timp trec în clasa a XII-a. Cred că firea mea sensibilă a contribuit simțitor la toată drama ce o trăiesc, deoarece întotdeauna, simțînd că nimeni nu are nevoie de mine, mă dădeam deoparte, ca să nu par o inoportună. Nimeni, niciodată, nu s-a apropiat de mine să mă cunoască, să-mi solicite prietenia sau dragostea. Era un timp cînd, cu toate astea, păs-

eram mai scris, acînd depășind încredere în ajutorul dumneavoastră și în cel al cititorilor. Am 18 ani și sint cea mai nenorocită ființă de pe pămînt. Nici eu nu știu cum am ajuns aici. Sint o fată urîtă și de aici a început toată drama. Poate dacă eram mai puțin complicată, mai puțin sensibilă, totul mi-ar fi fost indiferent și viața mea ar fi decurs, dacă nu fericiată, cel puțin bună. Dar eu îmi pun de fiecare dată nîi de întrebări, care mă înnebunesc, tocmai prin neputința de a răspunde la ele. Știînd că nu sint frumoasă, am început să mă izoles, să decin o înșingurată, fugînd de oamenii care mă umleau întotdeauna. Sint elevă, peste puțin timp trec în clasa a XII-a. Cred că firea mea sensibilă a contribuit simțitor la toată drama ce o trăiesc, deoarece întotdeauna, simțînd că nimeni nu are nevoie de mine, mă dădeam deoparte, ca să nu par o inoportună. Nimeni, niciodată, nu s-a apropiat de mine să mă cunoască, să-mi solicite prietenia sau dragostea. Era un timp cînd, cu toate astea, păs-

eram mai scris, acînd depășind încredere în ajutorul dumneavoastră și în cel al cititorilor. Am 18 ani și sint cea mai nenorocită ființă de pe pămînt. Nici eu nu știu cum am ajuns aici. Sint o fată urîtă și de aici a început toată drama. Poate dacă eram mai puțin complicată, mai puțin sensibilă, totul mi-ar fi fost indiferent și viața mea ar fi decurs, dacă nu fericiată, cel puțin bună. Dar eu îmi pun de fiecare dată nîi de întrebări, care mă înnebunesc, tocmai prin neputința de a răspunde la ele. Știînd că nu sint frumoasă, am început să mă izoles, să decin o înșingurată, fugînd de oamenii care mă umleau întotdeauna. Sint elevă, peste puțin timp trec în clasa a XII-a. Cred că firea mea sensibilă a contribuit simțitor la toată drama ce o trăiesc, deoarece întotdeauna, simțînd că nimeni nu are nevoie de mine, mă dădeam deoparte, ca să nu par o inoportună. Nimeni, niciodată, nu s-a apropiat de mine să mă cunoască, să-mi solicite prietenia sau dragostea. Era un timp cînd, cu toate astea, păs-

eram mai scris, acînd depășind încredere în ajutorul dumneavoastră și în cel al cititorilor. Am 18 ani și sint cea mai nenorocită ființă de pe pămînt. Nici eu nu știu cum am ajuns aici. Sint o fată urîtă și de aici a început toată drama. Poate dacă eram mai puțin complicată, mai puțin sensibilă, totul mi-ar fi fost indiferent și viața mea ar fi decurs, dacă nu fericiată, cel puțin bună. Dar eu îmi pun de fiecare dată nîi de întrebări, care mă înnebunesc, tocmai prin neputința de a răspunde la ele. Știînd că nu sint frumoasă, am început să mă izoles, să decin o înșingurată, fugînd de oamenii care mă umleau întotdeauna. Sint elevă, peste puțin timp trec în clasa a XII-a. Cred că firea mea sensibilă a contribuit simțitor la toată drama ce o trăiesc, deoarece întotdeauna, simțînd că nimeni nu are nevoie de mine, mă dădeam deoparte, ca să nu par o inoportună. Nimeni, niciodată, nu s-a apropiat de mine să mă cunoască, să-mi solicite prietenia sau dragostea. Era un timp cînd, cu toate astea, păs-

— I-a cumpărat taică-său scaunul preferat ca să mai stea și pe-acasă...

CURIERUL NOSTRU DE SÎMBĂȚĂ

DE LA OMI LA OM

de ION BĂIEȘU

insă nu știu mai mult și de aceea vă rog să mă ajutați să-l găsească spre a putea crește copiii cărora le-am dat viață”.

G. G. Nichiteni, Coțușca: „În satul Nichiteni, com. Coțușca, jud. Botoșani, două fetițe (Doinița, de 10 ani și Maricica de 8 ani) îl așteaptă zadornic de circa 4 ani, pe tatăl lor să vină acasă sau să le dea vreun semn de viață. În curînd începe un nou an școlar (Doinița a trecut în clasa a IV-a, iar Maricica în clasa a II-a) și fetele le trebuie de una, de alta. E adevărat, mămica nunciește din greu ca să nu le lipsescă nimic, dar singurul cu greu poate face față nevoilor. Tatăl lor (e neneritat, totuși, acest înalt titlu pentru un om care de patru ani nu vrea să mai stea nimic de proprii și copii) se numește Iordache D. Gheorghie, născut în comuna Coțușca, jud. Botoșani, la 10 IV 1933. Ultima dată (acum 4 ani) a scris din Medgidia. Soția sa ar fi avut că în prezent s-ar afla prin Constanța și este sofer. Acasă îl vine doar... numele (a se citi amenzi). Acum un an a venit prin poșta o amendă a numitului Iordache Gh. de la Tulcea, precum că ar fi fost găsit beat și dormind pe spații cerzi.”

Vă rugăm să publicați în ziar rîndurile de mai sus. Poate le va citi chiar cel în cauză și-și va reaminti de ființele care-l așteaptă, încă, cu încredere. Sau poate le vor citi tovarășii săi de muncă și

scutur Elena, bloc 9, sc. 3, ap. 18-a) și orasul Bălan, jud. Harghita: „Taptele pe care am să vă le relatez mai jos o să vă explice de ce fac apel la opinia publică.”

M-am căsătorit în anul 1967 cu numitul Scuturu Iacob, născut la 2 II 1944 în orasul Roman. În martie 1968 am dat naștere primului copil, Adrian. O atmosferă agreabilă a domni în familia noastră pînă în iulie 1969, cînd soțul ne-a părăsit, lăsîndu-ne fără nici un ajutor. Copilul fiind mic, eu nu am avut servici, însă situația a fost de așa natură, că a trebuit să mă ocup de el singură. Deși obosit de lupta permanentă pe care trebuie s-o duc, nu am putut duce pînă la capăt gestul suprem al renunțării. Sint însă clipe cînd ispită asta îmi este mai aproape ca oricînd, cînd am nevoie de oameni pentru ca să nu săvîrșesc ceva ireparabil. Vă întrebati, poate, ce mă face să am asemenea gânduri. Înainte de a afla totul, vreau să vă spun că

(în iulie am născut fetița) îmi continui firul vieții de una singură. Abia acum am reușit să vă scriu, pentru că tot am sperat că se va întoarce și de această dată în mijlocul nostru. Însă trag concluzia că acest om este cu totul lipsit de caracter. Din nou mă reintorc și vă spun că scrisorile ce vin pe adresa lui vin sub titlul de inginer. Mă întreb cită meschinărie și grosolanie poate exista în acest om. Minte că este inginer, cînd este un simplu muncitor cărîia munca cîntîtită nu i-a plăcut deloc.

Dacă dv. constatiți că mă afla într-o situație destul de grea ce ar necesita ajutorul opiniei publice, vă rog din tot sufletul ca scrisoarea mea să fie publicată. Rog pe cei ce îl vor întîlni pe acest om să înștiințeze organele de miliție din localitatea respectivă, care îi vor aminti de ceea ce a lăsat în urmă”.

Mariana C., Cîmpulung: „Îndrăznesc să vă scriu pentru a doua oară, cu toate că nu știu dacă o să-mi răspundeți. Deși obosit de lupta permanentă pe care trebuie s-o duc, nu am putut duce pînă la capăt gestul suprem al renunțării. Sint însă clipe cînd ispită asta îmi este mai aproape ca oricînd, cînd am nevoie de oameni pentru ca să nu săvîrșesc ceva ireparabil. Vă întrebati, poate, ce mă face să am asemenea gânduri. Înainte de a afla totul, vreau să vă spun că

eram mai scris, acînd depășind încredere în ajutorul dumneavoastră și în cel al cititorilor. Am 18 ani și sint cea mai nenorocită ființă de pe pămînt. Nici eu nu știu cum am ajuns aici. Sint o fată urîtă și de aici a început toată drama. Poate dacă eram mai puțin complicată, mai puțin sensibilă, totul mi-ar fi fost indiferent și viața mea ar fi decurs, dacă nu fericiată, cel puțin bună. Dar eu îmi pun de fiecare dată nîi de întrebări, care mă înnebunesc, tocmai prin neputința de a răspunde la ele. Știînd că nu sint frumoasă, am început să mă izoles, să decin o înșingurată, fugînd de oamenii care mă umleau întotdeauna. Sint elevă, peste puțin timp trec în clasa a XII-a. Cred că firea mea sensibilă a contribuit simțitor la toată drama ce o trăiesc, deoarece întotdeauna, simțînd că nimeni nu are nevoie de mine, mă dădeam deoparte, ca să nu par o inoportună. Nimeni, niciodată, nu s-a apropiat de mine să mă cunoască, să-mi solicite prietenia sau dragostea. Era un timp cînd, cu toate astea, păs-

PRIETENIE ȘI MODESTIE

(Urmare din pag. 1)

ne poezie. Am încercat să aflu opinia unor oameni pe care i-am crezut cu scaun la cap, despre încercările mele, dar au ris de mine”. Un om se confesează altor oameni prin gândurile sale cele mai sensibile și oamenii aceștia — de parte chiar de o simțî măgulii de o astfel de favoare — nu găsesc cu cale decît să-l întimpline cu otrava ironiei: „E scîrîntit rău, săracul! Mi-au scos și o poreclă care nu-mi face onoare: poetul în mizerie, așa-mi zic. Ei bine, pot fi prietenii aceștia?”. Evident că nu. Dar tot fi și incapabili de prietenie? — mă întreb și înclin să afirm că nu.

Există o prejudecată asupra omului care se deschide prea degrabă altora, a omului care încearcă — indiferent de talent, ca să rămînem la acest caz — să obțină favoarea muzelor, ca fiind cel puțin un om ciudat, anacronic. Să nu alungăm cu pietre pe cei care consideră că în lumea noastră modernă — în care marile iubiri sint mai puțin clamoroase și mai degrabă mute — sinceritatea rîcnind să devină vers și poezie să facă din omul încercînd să comunice cu alții liric, oala neagră a grupului. Dar nici nu ne putem împăca cu o astfel de optică asupra oamenilor. Mai mult decît atât, ceea ce ni se pare o prejudecată nu e o sterilă eroare ci o eroare activă care, discriminînd, este nocivă, rupînd punțile de comunicare dintre oameni. Dar numai atât? Atunci, la prima lectură a scrisorii, atunci cînd credeam că sint prea marcat de impresia unei imense tristeți, eram parcă mai tolerant cu cei impermeabili la o astfel de destăinuire. Ca orice judecată strîmbă, gîndeam

atunci, ea crește pe ignoranță: ignoranța asupra rostului destăinuirilor publice, asupra rosturilor prieteniei. Dar numai atât? — repet întrebarea și acanește ipoteza că tînrul acesta dacă ar fi bătut toba că idealul său nu este să capete bunăvoința muzei poeziei ci să-și arunce faptele și gândurile în rubrica unui cot la C.E.C., să nu caute totodată simfîntimilor ginjase ci să-și înrobească sufletul unei neînșuflețe (dar adulate de atîția!) mașini personale, oameni — cei pușini, atîția cit or fi — iar fi căutat tot un statut de neadmis, de paria? Dar — nu? — să nu le facem proces de intenție...

Am auzit prin așiam — e adevărat, de căzut n-am căzut! — că în clasele mai mici pot fi vîduzi unii copii servind, în recreția mare, gustări cu nu mai știu ce de delicateseți nu numai fine dar și scumpe. Încă n-ar fi nimic dar totul făcui, la vîrstă de 7-8 ani, cu o sfidare orală la adresa ființelor de-o vîrstă care — acesta e bugetul familiei! — nu pot avea drept gustare decît cîteva banale felii de salam? De căzut n-am căzut, în schimb am văzut și am auzit cu o iritare pe care mi-am stăpînit-o cu greu următorul dialog. (Scena s-a produs pe o bancă alăturată celeia pe care mă aflam cu un coleg, în fața blocului în care locuiesc. Era mult după înserat și erau fetițe cărora de mult o voce năvăl le urase „noapte bună copii...”). Dialogul era de fapt un monolog oral al unei fetițe înșifte și cu o vanitate bătrînică în timp ce replica mută, desori interzisă, aparținea unei alte fetițe nu numai modeste dar care știa să-și frîneze indignarea.

— Tu știi ce este tatăl meu? (și urmează numele unui comitet). Și știi ce salariu are el? (urmează salariul brut și cel net).

— Dar ai tăi ce buget familiar au?

— ?

— Chiar dacă te faci că nu știi ce crezi, că nu se vede? De un an de zile mama ta vine cu aceeași rochie la școală! De tine ce să mai vorbesc... (Și urmează epatarea ultimelor rochite intrate în garderoba surorii geamăne a domnului Goe...)

Întîl să mai continui, inutil să mai comentez. Risc numai o întrebare: Apropo de tînrul de la cărui tristă scrisoare am pornit: oare cei care-l taxează drept „poet al mizeriei” nu se află printre părinții acestei domnișoare (nu știu cum să-i zic) care la 9 ani crede că salariul tatălui (probabil meritat) îi dă dreptul să sfîrșeze modestia, dezinteresul superior față de lucruri și lucrătoare? Dar întrebarea nu e deloc riscantă ci insinuează o invitație la meditație. Meditație despre prietenie, meditație despre modestie... Ce puțin despre bunul simț!

SEGIU VERONA

(Va urma)

ARHIVA DE LA NURNBERG (XX)

Un fragment din depozitia acuzatului Seyss-Inquart: — Voi încerea să explic această problemă. La un moment dat Reich-ul a cerut 50 de milioane de mărci drept contribuție indirectă la cheliuțiile de ocupație pentru apărarea Olandei. În Olanda nu numeam această o contribuție voluntară. În realitate, era vorba de o cerință a Reich-ului care trebuia plătită într-un fel sau altul. Nu voi acuza nici un olandez că a plătit în mod voluntar această contribuție...

în general în declarațiile pe care le-a făcut la Nürnberg, el în toată cariera sa din perioada hitleristă, carieră ce i-a atras denumirea de „agent de lux”.

Obscur avocat, Seyss-Inquart a alina apogeu „carieriei” sale în regimul hitlerist, în funcția de gaulteier (guvernator) al Olandei. El sosisse la Haga însoțit de întregul cortegiu al mașinii

dorea să-și facă o aureolă de liberal. Pentru această n-a pregătit să declare în fața instanței că a acționat în direcția menținerii... „libertăților politice”.

În prima parte a interogatoriului său, desfășurat în luna Iunie 1946, el a declarat textual că „eu excoptai parțiale de rezistență, toate celelele... Parțile au continuat să activeze”. Dar a fost suficient

legală în Olanda ocupată. Toate forțele naționale, patriotice, și-au unit puterea în lupta împotriva regimului hitlerist.

Seyss-Inquart a creat o poliție specială formată în majoritate din elemente fasciste — „Landwacht” — menită nu numai să terorizeze populația, dar și să constituie un ajutor imediat al S.S.-ului și Gestapo-ului.

A doua etapă — de fapt concomitentă ocupației hitleriste, — a constituit-o reprimarea brută a mișcărilor de rezistență a populației olandeze. Zeci, sute de mii de oameni erau deportați sau închiși în lagăre de concentrare. Cine oare nu cunoaște a-

tr-un lagăr de concentrare. Ulterior, seful poliției m-a informat că mortalitatea în lagărul de concentrare era considerabilă...

Cuvintele rostite cu vocea cea mai obscură, prezentarea unei statistici de la înălțimea categoriilor — în felul acesta erau înfățișate aceste crime care s-au repetat nu numai în Olanda în perioada ocupației hitleriste.

Treptat, tabloul idilic, patriarhal zugrăvit de Seyss-Inquart despre regimul său se năruia. Semnificația reală a acestor ani apărea susținută de fapte dintre cele mai zguduătoare.

— Au fost comise excese în

— În august 1942, în urma unui atentat asupra unui transport al Wehrmachtului au fost luați 50 de ostateci pentru a fi executați...

— În continuare Seyss-Inquart s-a referit la așa numitul „caz Putten”:

— La Putten a avut loc o ațentat împotriva unor ofițeri germani. Trei dintre ei au fost uciși. Total s-a petrecut în întregime în sectorul Wehrmachtului, S.S.-ului și poliției. Știam că au fost proiectate măsuri de represalii. Și anume, satul Putten a fost incendiat complet iar populația a fost închiisă în

lagăre? a fost întrebare acuzatului. Și ia răspunsul cinic: — Intr-adevăr, în toate închisorile și în toate lagărele de concentrare au avut loc excese. Faptul imi pare inevitabil în timp de război intrucî subalternii dispun de puteri absolute. La unul din lagărele de concentrare mortalitatea a fost tot timpul foarte ridicată. Pentru motive disciplinare sefii unor lagăre au închiis un număr considerabil de femei într-o singură celulă, o noapte întreagă. Trei sau patru dintre ele au murit asfixiate. S-a cerut o anchetă ludiclară dar ea a fost refuzată...

— În august 1942, în urma unui atentat asupra unui transport al Wehrmachtului au fost luați 50 de ostateci pentru a fi executați...

— În continuare Seyss-Inquart s-a referit la așa numitul „caz Putten”:

— La Putten a avut loc o ațentat împotriva unor ofițeri germani. Trei dintre ei au fost uciși. Total s-a petrecut în întregime în sectorul Wehrmachtului, S.S.-ului și poliției. Știam că au fost proiectate măsuri de represalii. Și anume, satul Putten a fost incendiat complet iar populația a fost închiisă în

UN AGENT DE LUX LA HAGA

de exterminare — S.S., Gestapo, poliție — pentru a conduce cu mină forte această nouă provincie a Reichului. Definiindu-și misiunea pe care o avea, el declara în fața instanței:

— Trebuia să conducă administrația civilă și în cadrul acestei administrații să țin seama de interesete Reichului. Trebuia de asemenea, să orientez lucrurile de așa natură încît simpatia ozo-angleză ale Olandei să fie înlocuite print-o atitudine amicală față de Germania.

Un credo foarte precis exprimat, și care s-a concretizat în cunoscutul lanț de crime al regimului hitlerist. Seyss-Inquart

să se insiste în cursul interogatoriului ca el să afirme următoarele: — În a doua jumătate a anului 1941, au fost interzise toate parțile politice. Aceste parțile de autoritate ocupantă. În interesul ei nu mai puteau fi tolerate parțile existente.

Traducînd această declarație pompoasă, reținem esențialul și anume că, cu excepția colaboraționiștilor olandezi, a diverselor grupări extremiste, fasciste, nu a existat nici un fel de grupare

devălur despre lagărele de concentrare naziste, regimul de teroare și moarte în care au fost exterminată... milioane de oameni? Dacă am da însă crezare declarațiilor făcute de acuzatului de Nürnberg, aceste lagăre erau adevărate lăcșe de... odihnă. Exact ca în filmele de propagandă naziste proiectate la Nürnberg înălțea filmărilor cinice a modului în care oamenii erau uciși. Iată ce declară personalul nostru:

— În lagărul de la Michelstiel erau internați olandezi în „detențiune de protecție” deoarece eram convinși că au par-

— În august 1942, în urma unui atentat asupra unui transport al Wehrmachtului au fost luați 50 de ostateci pentru a fi executați...

— În continuare Seyss-Inquart s-a referit la așa numitul „caz Putten”:

— La Putten a avut loc o ațentat împotriva unor ofițeri germani. Trei dintre ei au fost uciși. Total s-a petrecut în întregime în sectorul Wehrmachtului, S.S.-ului și poliției. Știam că au fost proiectate măsuri de represalii. Și anume, satul Putten a fost incendiat complet iar populația a fost închiisă în

lagăre? a fost întrebare acuzatului. Și ia răspunsul cinic: — Intr-adevăr, în toate închisorile și în toate lagărele de concentrare au avut loc excese. Faptul imi pare inevitabil în timp de război intrucî subalternii dispun de puteri absolute. La unul din lagărele de concentrare mortalitatea a fost tot timpul foarte ridicată. Pentru motive disciplinare sefii unor lagăre au închiis un număr considerabil de femei într-o singură celulă, o noapte întreagă. Trei sau patru dintre ele au murit asfixiate. S-a cerut o anchetă ludiclară dar ea a fost refuzată...

— În august 1942, în urma unui atentat asupra unui transport al Wehrmachtului au fost luați 50 de ostateci pentru a fi executați...

— În continuare Seyss-Inquart s-a referit la așa numitul „caz Putten”:

— La Putten a avut loc o ațentat împotriva unor ofițeri germani. Trei dintre ei au fost uciși. Total s-a petrecut în întregime în sectorul Wehrmachtului, S.S.-ului și poliției. Știam că au fost proiectate măsuri de represalii. Și anume, satul Putten a fost incendiat complet iar populația a fost închiisă în

lagăre? a fost întrebare acuzatului. Și ia răspunsul cinic: — Intr-adevăr, în toate închisorile și în toate lagărele de concentrare au avut loc excese. Faptul imi pare inevitabil în timp de război intrucî subalternii dispun de puteri absolute. La unul din lagărele de concentrare mortalitatea a fost tot timpul foarte ridicată. Pentru motive disciplinare sefii unor lagăre au închiis un număr considerabil de femei într-o singură celulă, o noapte întreagă. Trei sau patru dintre ele au murit asfixiate. S-a cerut o anchetă ludiclară dar ea a fost refuzată...

SEGIU VERONA

(Va urma)

Prietenie, solidaritate

Adunarea tineretului din Capitală, consacrată celei de-a 25-a aniversări a proclamării R.D. Vietnam

La Casa de cultură a studenților din Capitală a avut loc, ieri după-amiaza, adunarea festivă a tineretului și studenților bucureșteni consacrată aniversării a 25 de ani de la proclamarea Republicii Democratice Vietnam — primul stat al muncitorilor și țăranilor din peninsula indochineză.

Insuflețita adunare, la care au participat sute de tineri muncitori și studenți a fost deschisă de Nicolae Irimie, președintele Consiliului Uniunii Asociațiilor Studentești din Centrul Universitar București.

În cuvântul său, Nicolae Girciag, secretar al Comitetului Municipal București al U.T.C. a evocat lupta eroică a poporului vietnamez, sub conducerea partidului comunist pentru scuturarea jugului colonial și crearea R.D. Vietnam, subliniind succesele remarcabile dobândite în construcția socialistă în cei 25 de ani de viață liberă, independentă. Vorbitorul a relevat apoi, energia și hotărârea cu care poporul vietnamez, sub conducerea partidului nostru, a luptat împotriva agresorilor americani, pentru independență, suveranitate și progres.

Războiul său, Anca Ripeanu, studentă la Conservatorul Ciprian Porumbescu a relevat sentimentele de adâncă satisfacție și bucurie cu care tineretul român urmărește succesele dobândite de R.D. Vietnam.

Din partea Asociației studenților vietnamezi din România a luat apoi cuvântul doctorandul Gang Nguyen. Vorbitorul a subliniat că, în pofida intervențiilor americane, poporul R. D. Vietnam a obținut și obține succese remarcabile în construcția socialistă, în întărirea capacității de apărare a patriei. El a exprimat, totodată mulțumirile tinerei generații a R.D. Vietnam pentru sprijinul pe care partidul și guvernul, poporul, tineretul țării noastre

trei îl acordă cauzei drepte a poporului vietnamez.

În încheierea Adunării festive, a fost adoptată o moțiune în care se spune, printre altele: Exprimându-ne solidaritatea deplină cu lupta plină de abnegație și eroism dusă de braval popor vietnamez, la care o contribuție importantă o aduce tineretul și studenții, cerem cu hotărâre, cetarea imediată a agresivității în Vietnam și în alte țări din Indochina, retragerea necondiționată a tuturor trupelor americane și satelitele din această regiune, aplicarea acordurilor de la Geneva, iar poporul vietnamez să fie lăsat să hotărască singur, fără nici un amestec din afară, asupra propriilor sale destine. Alături de tineretul nostru popor, noi, tineretul și studenții României socialiste sîntem hotărâți să acordăm întregul ajutor luptei neînfricării popor și tineret din Vietnam, avînd convingerea fermă că victoria va fi de partea cauzei sale drepte și că vor fi împlinite aspirațiile sale de libertate, independență națională și progres.

Atît cuvîntările rostite cit și citîrea textului moțiunii au fost subliniate cu puternice aplauze. Suferințele de tineri participanți exprimate sentimentele întregului tineret român și-au manifestat cu căldură și vigoare solidaritatea cu poporul și tineretul vietnamez.

P. NICOARA

AGENDĂ

La Ambasada Uniunii Sovietice din București a avut loc vineri la amiază solemnitatea decernării medaliilor jubiliare „În cinstea aniversării a 100 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin”, conferită de Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. unor cetățeni români — veterani ai mișcării muncitorești, activiști ai unor organizații obștești, personalități ale vieții publice, oameni de artă și cultură.

Medalia jubiliară a fost înmănată de ambasadorul A. V. Basov, care, în numele C.C. al P.C.U.S. și al Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice, i-a felicitat călduros pe cei decorați, evidențind că medalia acordată cu prilejul centenarului marelui dascăl al proletariatului reprezintă un simbol al consolidării și dezvoltării în continuare a prieteniei între popoarele Uniunii Sovietice și poporul român.

Exprimînd mulțumiri în numele celor decorați, tovarășul Ilie Rădulescu, șef de secție la C.C. al P.C.R., a arătat că înalta distincție reprezintă o dovadă a prețurii față de Partidul Comunist Român — aflat în preajma sărbătoririi semicentenarului — a activității sale politice și ideologice pusă în slujba edificării socialismului în România, a triumfului marilor idealuri ale socialismului și comunismului pentru care a luptat Vladimir Ilici Lenin.

După conferirea distincțiilor, a avut loc un cocteil, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească.

(Agerpres)

LUPTĂ

După primul gong

Terți după-amiază pe cele două patrule instalate în sala Fioresca din Capitală, 137 de luptători reprezentînd nouă țări au luat startul în cadrul Concursului Internațional al României — reuniune de prestigiu a calendarului continental. Pe lista înscrierilor, aproape la toate categoriile de greutate figurează numeroși luptători, posesori ai unor remarcabile cărți de vizită. Menționăm dintre aceștia pe: Miroslov Zeman — Cehoslovacia, medaliat cu bronz la ultima Olimpiadă, americanul Hank Schenk — medaliat de bronz la editia de anul trecut a „mondialelor”, ungurii Attila Lattak și Jozsef Rusnyák, bulgarii Dimitar Lazarov, Stoleto Rusev ca și garanterii români cu „caratele” el: Berceanu, Baciu, Martinescu, Iorșa etc.

Prima reuniune, încheiată ieri seară la ora 12,15, a fost marcată de surprize de proporții. La „libere”, acolo unde datorită plusului de spectaculozitate atenția numeroșilor spectatori a fost ceva mai mult concentrată, românii Vanghelie a debutat cu o victorie la puncte în fața lui Dlek Waughn (S.U.A.) în cadrul aceleiași categorii (48 kg) s-a mai disputat două meciuri, încheiate cu victorie (scor total) a lui Lattak (Ungaria) în data lui Ion Istvan și „draw-ul” Monev (Iugoslavia) — Kodjshhev (Bulgaria), după un meci de uzură, la 52 de kg, Ion Viăduț a dispus la puncte de Willy Boek (R.D.G.). Colegii săi de categorie joasă Bako și Petre Cernău — sînt imitat, cu mențiuni pentru ultimul care a realizat un spectaculos țug în fața sîrbului Ristina Dariev.

La „greco-romane”, cel mai „mic” campion mondial, George Berceanu, și-a onorat debutul cu o victorie la puncte în meciul cu americanul Opp. În timp ce Ion Ghbu a fost depășit (țug) de către polonezul Nowicki — un câștig care s-a impus prin viteza de execuție. La categoria celor 52 de kg, trei dintre luptătorii noștri au debutat cu succes: Ion Preda, Gh. Stoicu, N. Westphal (R.F.G.). În stilul, la 52 de kg, V. Nicolae a „scos” un egal în meciul cu redutabilul Rusev (Bulgaria).

VIORIEL RAHA

ÎNȚILNIRI CU MARI MAESTRI

În general, mai ales atunci cînd ziaristul respectiv nu este prea simpatic, Fischer refuză să dea interviuri sau răspunde repede și în două-trei cuvinte. Atunci însă cînd i s-a propus să dea un interviu pentru revista sovietică „64”, una din cele mai bune publicații de șah din lume, Fischer a răspuns: „Sînt foarte bucuros să vorbesc pentru această revistă, din care am citit multe numere, însă pe care în prezent nu știu din ce motiv nu o mai primesc la Los Angeles. Sigur, vinovat nu poate fi altul decît poștăul. Vă rog să-l întrebăți pe redactorul Petrosian cum mă pot înscrie ca abonat la „64”.

A avut loc, apoi, o discuție în trei — între iugoslavul Bielică, ziaristul care l-a interviuit, Fischer, și ex-campionul mondial Petrosian, redactorul șef al „64”. După ce marile maestru american a fost lămurit că abonarea la „64” nu reprezintă nici o problemă, indiferent dacă ea

FĂNUȘ NEAGU vă prezintă:

IDOLII GAZONULUI

RADU NUNWEILLER

Dinastia Nunweiler domină fotbalul românesc de aproape douăzeci de ani.

Radu, mijlocuș de azi al naționalei, s-a format ca jucător pe dreptunghiul cu iarbă dulce și sălcii pletoase din Șoseaua Ștefan cel Mare. La școala lui Traian Ionescu, coleg cu Dumitrache, și la școala, mai aspră, a lui Nelu Nunweiler, „care mă silea să repet ore întregi lovitura la poartă”.

Radu e interul omagiat în varianta modernă, om cu o intensă provizie de oxigen, pilofind între apărare și atac, mereu în centrul primejdios al jocului. Pasul lui se deschide curaj și repede — pasul băciului născut să fie aliet — în deplină armonie cu ideea de frumusețe. Radu e diavolul blind al naționalei noastre. El știe, ca nimeni altul, să organizeze retragerea și la fel de bine să construiască clipa care naște pedeapsa. „Cînd îl văd apropiindu-se cu mingea, spune Tomanga, sînt cîmă cresc coarne. Radu dă cu ghiuleaua numa-n căpîșină de paiten și trebuie să ai norocul lui Banks în Mexic ca să nu furi golul”.

Radu joacă numai pe stînga, în partea unde se află așezată inima terenului și pe unde curg toate furtunile (cele mai bune, cele mai periculoase extreme pe acolo și-arată colții) și e singurul nostru om care se pricepe să e sursure sau să le întorcă valul. Rîd cunoaște și se bate pentru tot flancul stîng al naționalei — la spatele lui, Mocanu dă cu ciotul în pămînt cînd nu dă cu adversarul în tribună, iar în față, Lucescu se ascunde după umbra lui Dumitrache și aranjează faze cu care să facă impresia lume. Oe de jucător domnesc, Radu face.

În corol magic, unde fiecare secundă se

sparge cu trîznet, Radu e un Zorba dansînd peste mizeriile vieții și mișcările lui pun în sufletul tribunelor sămînta de nebunie fără de care fotbalul e un fel de serată cu mîltoși din provincie și tombola cu ouă de ciocoleată pline cu agafe de pînă.

Radu ne împodobește duminicilor cu aur. El, Dumitru Ili, Dinu, Dumitrache, Dobrin, Dan, Dembrowschi și Răducanu sînt gondolierii care știu să ne poarte pe o creangă de apă și de vis, și-i iubesc chiar cînd ne trec pe sub cîte o punte e suspinelor, pentru că toți acești băieți, cînd sînt înfrînți, duc în ei o tristete grea și dureroasă. În suferință ei sînt totdeauna singuri; publicul mare și-i apropie numai la victorie.

Dinastia Nunweiler atinge prin Radu porțile (care nu prea mulți îi duc în ispită) ale gloriei.

BOBBY FISCHER DESPRE EL ÎNSUSI:

„ȘAHUL ESTE VIAȚA MEA”

— Da, am fost obosit din cauza drumului. În același timp, mi-a lipsit și practica serioasă de turneu. Pentru mine cel mai important lucru în momentul de față este să joc și să vreau mult să pot lua parte la turneul inter-național. Desigur, să ajung să joc acolo va fi greu, întrucît nu am luat parte la ultimul campionat al S.U.A.

— Cu cine ați vrea să vă înțilniți într-un viitor meci?
— Știu că nu am dreptul să-l provoc pe Spasski la un meci, însă Fondul Sahist American a propus să suporte meciul Spasski — Fischer și a fost de acord să dea 25.000 dolari pentru premii — 15.000 învingătorului și 10.000 celui învins. Acest meci noi l-am putea juca și la Moscova și la New York. Eu aș juca cu mare plăcere pînă la primele 6 partide decise. Spasski se pare că nu este nicîl el contra acestei idei, însă această lucruri le decide federația de șah. I-am propus și lui Larsen să ne înțilnim și el a fost de acord, însă a spus că nu are timp anul acesta...

— Inseamnă că ați fost nemulțumit de modul în care ați jucat?

— Da, am fost obosit din cauza drumului. În același timp, mi-a lipsit și practica serioasă de turneu. Pentru mine cel mai important lucru în momentul de față este să joc și să vreau mult să pot lua parte la turneul inter-național. Desigur, să ajung să joc acolo va fi greu, întrucît nu am luat parte la ultimul campionat al S.U.A.

— Cu cine ați vrea să vă înțilniți într-un viitor meci?
— Știu că nu am dreptul să-l provoc pe Spasski la un meci, însă Fondul Sahist American a propus să suporte meciul Spasski — Fischer și a fost de acord să dea 25.000 dolari pentru premii — 15.000 învingătorului și 10.000 celui învins. Acest meci noi l-am putea juca și la Moscova și la New York. Eu aș juca cu mare plăcere pînă la primele 6 partide decise. Spasski se pare că nu este nicîl el contra acestei idei, însă această lucruri le decide federația de șah. I-am propus și lui Larsen să ne înțilnim și el a fost de acord, însă a spus că nu are timp anul acesta...

— Inseamnă că ați fost nemulțumit de modul în care ați jucat?

— Da, am fost obosit din cauza drumului. În același timp, mi-a lipsit și practica serioasă de turneu. Pentru mine cel mai important lucru în momentul de față este să joc și să vreau mult să pot lua parte la turneul inter-național. Desigur, să ajung să joc acolo va fi greu, întrucît nu am luat parte la ultimul campionat al S.U.A.

— Cu cine ați vrea să vă înțilniți într-un viitor meci?
— Știu că nu am dreptul să-l provoc pe Spasski la un meci, însă Fondul Sahist American a propus să suporte meciul Spasski — Fischer și a fost de acord să dea 25.000 dolari pentru premii — 15.000 învingătorului și 10.000 celui învins. Acest meci noi l-am putea juca și la Moscova și la New York. Eu aș juca cu mare plăcere pînă la primele 6 partide decise. Spasski se pare că nu este nicîl el contra acestei idei, însă această lucruri le decide federația de șah. I-am propus și lui Larsen să ne înțilnim și el a fost de acord, însă a spus că nu are timp anul acesta...

— Inseamnă că ați fost nemulțumit de modul în care ați jucat?

INCĂ O TREAPTĂ LA EDIFICIUL LUMINII

(Urmare din pag. 1)

„Cetru mari, adevărate stînci au trebuit mutate din loc.
„O zi am bătut cu barosul la un holocan pînă l-am spart” (Cornel Duță). „Din cauza unui izvor, pereții șanțului s-au surpat, fiind nevoie să depunem o muncă dublă” (Constantin Dumitrescu).
La confecționarea unui mare număr de ancore pentru fixare în galerii sau la instalațiile interioare ale blocului de intervenție au fost coavatori și Victor Dumitru, Florian Malancu, Nicolae Nicoadă, Gheorghe Tomulescu, Gheorghe și Ion Muraru și alții.
Din altă parte a șanțierului, de la Castel, tînarul profesor Gheorghe Ion, trimitea zilnic mesele hârnicești brigadierilor din subordinea sa.
Și aici elevii semnează cu demnitate prezența lor activă la lucrările de bază. În subteran Ion Marin, Cornel Pirvu și Nicolae Sibinschi, fiecare în cîte un schimb, dirijează, în calitate lor

de dispeceri, mișcarea mașinilor. Între două curse folosește timpul pentru încărcatul vagonetelor. Ion Tiucă, Vasile Stănescu și Victor Butoi își dovedesc din plin priceperea la montarea tubulaturii de aeraj. Curățirea și instalarea țevilor bazinelor de apă se execută de brigadierii, aproape specialiști în aceste operații, ca Ion Băciuc și Victor Corcodel. Iar în ateliere, Constantin Horobeamu, Nicolae Craioceanu și Ștefan Tîncuțiu, „apără” cu încredere cartea de vizită a sudorilor, a mecanicilor și respectiv a strungarilor, de la cunoscuta uzina din Cîmpulung.

Experiența acumulată în timpul orelor de practică a fost hotărîtoare. Iar temeinicia însușirii cunoștințelor a fost supusă unui exigent examen pe care brigadierii l-au trecut cu succes.
— Pentru noi — își exprima opinia comandantul brigăzii, elevul Dumitru Muraru — a fost cea mai bună practică, primul contact serios cu meseria și mai ales cu șanțierul.

Și, adăugăm noi, activitatea desfășurată aici, pe Lotru a constituit unul din primii pași hotărîtori în formarea înaltei conștiințe muncitorești. Aceasta o dovedește suficient rezultatele obținute.

Meritul este și al celor doi profesori însoțitori, inginer Emanoil Serb și Gheorghe Ion, care au stat permanent în mijlocul elevilor-brigadierii, acing grijă să aibă asigurată fruntea de lucru necesar, au vegheat la întărirea unei discipline ferme, fiind ei înșiși buni coordonatori și, în orice împrejurare, exemplu personal.
Amintirea Lotrului, cea dintîi și cea mai puternică pentru elevii din Cîmpulung, va stăruî multă vreme. La rîndu-le lasă aici amintirea celor mai bune comportări pe care a avut-o vreodată o brigadă de elevi pe acest șanțier național. Pentru aceasta, ca o înaltă apreciere a activității din perioada respectivă, Comitetul Județean Vîlcea al U.T.C. a înmînat Diploma de onoare brigăzii „Lotru 1970”.

Aspect de la adunarea festivă

ANUNȚ

Întreprinderea transporturilor aeriene TAROM

Anunț că primește înscrieri la examenul de admitere pentru școala de piloți cu durata de 3 ani. Școala funcționează în provincie cu regim de internat, elevii avînd asigurate gratuit masa, cazarea și echipamentul. Condițiile de admitere la examen sînt

- Absolvent de liceu cu diploma de bacalaureat
- Vîrsta 18—23 ani împliniți pînă la 01. 09. 1970
- Stare perfectă a sănătății
- Domiciliul stabil în București

Examenul de admitere se ține între 21 sept. — 25 sept. 1970 din materia cuprinsă în programele școlare ale claselor IX—XII la matematică și fizică.

Vizita medicală este eliminatorie. Înscrierile se primesc zilnic pînă la data de 12 sept. 1970 între orele 13,00—15,30 la Serv. Personal TAROM Aeroportul Băneasa, unde solicitanții vor prezenta

- Cerere de înscriere tip
- Certificat de naștere (copie legalizată)
- Diploma de bacalaureat (în original, însoțită de o copie).
- Se primesc înscrieri numai pînă la 100 candidați.

La absolvirea școlii, elevii piloți primesc și livretul militar.

La terminarea școlii, absolvenții vor fi încadrați în Întreprinderea de Aviație Civilă, cu sediul în București.

ANUNȚ

ȘCOALA DE SPECIALIZARE POSTLICEALĂ DE STENOLOGRAFIE ȘI SECRETARIAT

din

Strada Sfinții Voievozi nr. 52-54

primește înscrieri pentru:

- a) CURSUL DE ZI cu durata de unu și doi ani, pentru absolvenții școlilor medii (licee) cu sau fără diplomă de bacalaureat;
- b) CURSUL SERAL cu durata de un an pentru absolvenții din producție;

Școala nu are cîmin.

Informații suplimentare se pot primi la telefonul 14.00.92.

Tensiune în Bolivia

LA PAZ 4 (Agerpres) — Bolivia parcurge în prezent o perioadă de tensiune, marcată, între altele, de un val de explozii survenite la La Paz, de o serie de măsuri autoritare adoptate de guvern împotriva presei sindicale și a mai multor demonstrații de protest organizate de muncitorii și studenții. În ceea ce privește exploziile produse în capitală, periodicitatea și intensitatea lor au determinat autoritățile să considere că este vorba de apariția unei organizații teroriste urbane. O altă cauză a încordării o constituie încarcerarea directorului

săptămânalului sindical „Prensa”, Andres Solis, acuzat de „sprijinire a subversiunii”. În semn de protest, mai mulți membri ai Sindicatului muncitorilor din presă și radio s-au prezentat la închisoarea San Pedro, unde se află deținut Solis, și au cerut să fie închiși la rândul lor. Demonstrații de protest față de această măsură, ca și de alte acțiuni similare ale autorităților survenite în ultima vreme, au avut loc atât la La Paz, cât și în alte orașe ale țării. La Ipiza, ciocnirile dintre demonstrații și poliție s-au soldat cu uciderea a doi studenți.

Final la sesiunea Comitetului pentru dezarmare

Lucrările Comitetului vor fi reluate în cursul anului viitor

La Palatul Națiunilor din Geneva a luat sfârșit cea de-a doua sesiune din acest an a Comitetului pentru dezarmare.

În cadrul ultimei sesiuni a fost adoptat, în unanimitate, raportul Comitetului, ce va fi prezentat celei de-a 25-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. Documentul reprezintă o sinteză a negocierilor desfășurate din acest an, care au durat peste 5 luni. Acesta cuprinde și pozițiile expuse de diferitele delegații în problema de dezarmare generală și totală. Raportul conține, de asemenea, o anexă privind „Proiectul de tratat cu privire la interdicerea amplasării de arme nucleare și alte arme de distrugere în masă pe teritoriile submarine și subacvatică și în subsolul acestora”, document elaborat în urma negocierilor din cadrul Comitetului în anul 1969—1970.

Declarat în mod constant în favoarea interdicției tuturor activităților militare în teritoriile submarine. Cu prilejul discuțiilor care au avut loc în cadrul Comitetului pe marginea acestor probleme, delegația română s-a pronunțat în favoarea includerii în acest proiect de tratat a unei prevederi care să precizeze scopul final al tratatelor — demilitarizarea completă — și angajamentul părților de a continua cu bună credință eforturile în această direcție, precum și menținea că nici una din prevederile acestui proiect de tratat nu poate și nu trebuie să aducă atingere, în nici un fel, drepturilor statelor, recunoscute de dreptul internațional, asupra mării teritoriale și a platoului continental.

Lucrările Comitetului pentru dezarmare de la Geneva vor fi reluate în cursul anului 1971, la o dată ce va fi stabilită de comun acord de către statele participante la negocierii.

Încheierea Conferinței O.U.A.

Timp de patru zile „Casa Africii” din capitala Etiopiei a găzduit lucrările celei de-a 7-a conferințe la nivel înalt a țărilor membre ale Organizației Unității Africane.

Pe ordinea de zi a conferinței au fost înscrise probleme actuale legate de decolonizare, lupta împotriva neocolonialismului și a discriminării rasiale, întărirea colaborării dintre Statele Africii în domeniile politic, economic și social. Sesiunea s-a desfășurat într-un climat de cooperare, ce a marcat — după părerea observatorilor — un moment deosebit în evoluția relațiilor interafricane. Participanții la lucrări au salutat acordul realizat în capitala Etiopiei privind restabilirea relațiilor diplomatice între Nigeria, Zambia, Tanzania, Coasta de Fildeș și Gabon, relații deteriorate ca urmare a recunoașterii de către acestea din urmă a fostei provincii secesioniste — Biafra.

Le adoptate de Conferință este condamnată politica de apartheid și discriminarea rasială promovată de regimurile de la Pretoria și Salisbury.

Participanții la conferință și-au manifestat îngrijorarea față de intențiile guvernului conservator de la Londra de a relua livrările de armament către regimul rasist din Republica Sud-Africană.

Conferința a lansat un apel tuturor statelor membre pentru sprijinirea eforturilor de mediere ale lui Gunnar Jarring în Orientul Apropiat și pentru reglementarea conflictului pe baza rezoluțiilor Consiliului de Securitate din noiembrie 1967.

Referindu-se la rezultatele actualei sesiuni, președintele Tanzaniei, Julius Nyerere, a apreciat că „ca va rămâne probabil în istoria O.U.A. ca sesiunea solidarității și a reconcilierii”. „Ceea ce este important, a adăugat Julius Nyerere, este să uităm trecutul și să acționăm în perspectiva viitorului”.

Împăratul Etiopiei, Haile Selassie, a subliniat, în cadrul sesiunii de încheiere, că „deplina reconciliere a țărilor africane și solidaritatea pe care au dovedit-o constituie un exemplu pentru viitor”.

Trei, deocamdată...

În cite metropole va prinde oare organizarea circulației automobilelor după „moda daneză”? Înainte de a enumera orașele care s-au „molipsit”, trebuie să precizăm că centrul Copenhagii a fost transformat într-un paradis al pietonilor distrați, de cînd pe bulevardul principal a fost interzisă cu desăvîrșire circulația automobilelor. Au urmat experiențe asemănătoare la Tokio și New York, unde circulația a fost interzisă la sfîrșit de săptămînă pe cîteva mari artere, iar acum se studiază aplicarea interdicției și în centrul Romei.

Scopul acestor orientări spre eliminarea automobilelor din marile aglomerații urbane este de a scuti oamenii de înghetirea unor cantități sufocante de oxid de carbon provenit din echipamente, de a înlătura căldura insuportabilă emanată de motoarele incinse, de a descongեսtiona străzile cele

Delegația militară română în R.D.G.

BERLIN 4 (Agerpres) — Joi seara, ministrul apărării naționale a R.D. Germane, general de armată Heinz Hoffmann, a oferit o recepție în cinstea delegației militare române, conduse de ministrul forțelor armate, general-colonel Ion Ioniță.

Au participat Raufuss Wolfgang, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.D.G., Hans Rietz, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Gunter Jahn, prim-secretar al Consiliului Central al Uniunii Tineretului Liber German, adjunctii la ministrul apărării naționale, generali și ofițeri superiori, membri ai corpului diplomatic acreditat la Berlin.

A fost, de asemenea, prezent ambasadorul Republicii Socialiste România la Berlin, Nicolae Ghenea.

În toastul rostit, Heinz Hoffmann a subliniat satisfacția militarilor, a populației R.D.G. față de vizita delegației române. El a spus: „Dorim, scumpi tovarășii români, ca vizita dv să contribuie ca relațiile dintre popoarele și armatele noastre să se întărească și să se aprofundeze. Vizita dv să contribuie la întărirea unității și coeziunii familiei noastre socialiste, să întărească certitudinea dv că în R.D. Germană aveți prietenii credincioși, tovarășii de arme vigilenți și aliați devotați”.

În cuvîntul său, Ion Ioniță, exprimînd sentimentele de prietenie pe care oamenii muncii și militarii României socialiste le nutresc față de poporul R. D. Germane și armata sa, a spus: „Poporul român își exprimă satisfacția față de dezvoltarea legăturilor prietenești internaționale și de colaborare tovarășească, față de cursul ascendent al relațiilor pe plan economic, politic, cultural, tehnico-stiințific și în alte domenii dintre Republica Socialistă România și R. D. Germană, față de continua întărire a frăției dintre armatele noastre”.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească. Vizita delegației militare române, condusă de ministrul forțelor armate, general-colonel Ion Ioniță, continuă.

„ZIUA ROMÂNIEI” LA TÎRGUL DE LA BUDAPESTA

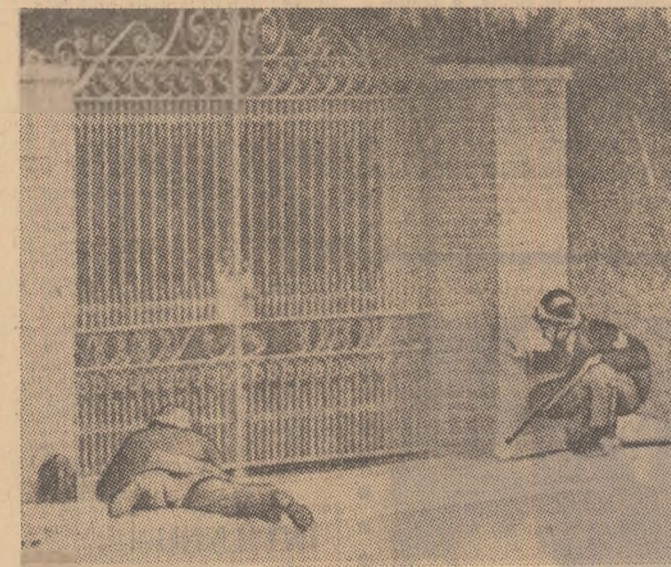
La expoziția și târgul agroalimentar de la Budapesta a fost organizată vineri „Ziua Republicii Socialiste România”. Cu acest prilej, pavilionul României a fost vizitat de Timar Matyas, vicepreședinte al Guvernului Revoluționar Muncitoresc-Tărănesc Ungar, Benkei Andras, ministrul afacerilor interne, și de alte persoane oficiale, care au fost întâmpinați de directorul pavilionului românesc, Nicolae Stan. Totodată, în cadrul unei conferințe de presă, Teodor Marian, director în Ministerul Agriculturii și Silviculturii, a vorbit reprezentanților presei ungare și străine din Budapesta despre rezultatele obținute în dezvoltarea agriculturii țării noastre în anii construcției socialiste.

A fost organizată și o gală de filme documentare românești.

SECVENȚE DE PE GLOB • SECVENȚE DE PE GLOB

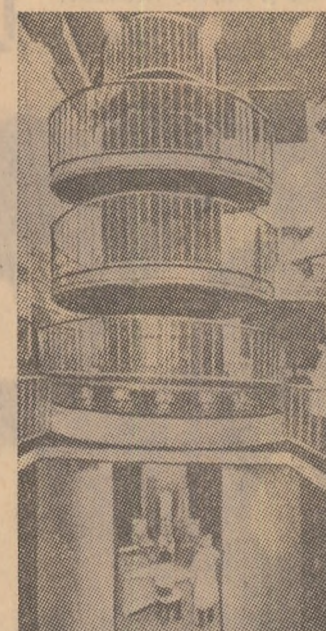
Studenți sud-vietnamezi protestînd în fața clădirii universității din Saigon, împotriva regimului saigonez

Poliția olandeză acționînd împotriva unui grup de locuitori ai insulei Ambon din Moluce, care trăiesc în exil în Olanda și care au ocupat timp de cîteva ore reședința ambasadorului Indoneziei la Haga

Demonstrația a lucrătorilor agricoli brazilieni împotriva latifundiarilor

O mare firmă japoneză de electronică a pus la punct un microscop electronic de 3 milioane volți, capabil să mărească de 500 000 de ori obiectul examinat. Înalt de cinci metri și cîntărind 67 de tone, acest instrument e destinat, mai ales, cercetărilor în domeniul biologiei

SECVENȚE DE PE GLOB • SECVENȚE DE PE GLOB

● PREȘEDINTELE PARTIDULUI SOCIALIST DIN JAPONIA, Tomomi Narita, a prezentat Comitetului Central al partidului un raport cu privire la recenta sa vizită întreprinsă în R.P.D. Coreeană. Cu această ocazie, Narita a declarat că intenționează să viziteze R. P. Chineză și R. D. Vietnam în fruntea unei delegații oficiale a partidului.

Deschiderea Tîrgului de la Brno

Vineri s-a deschis la Brno cel de-al 12-lea Tîrg internațional al construcțiilor de mașini.

La deschidere au fost prezenți Gustav Husak, prim-secretar al C.C. al P. C. din Cehoslovacia, Lubomir Strougal, președintele guvernului federal al R. S. Cehoslovacie și alte persoane oficiale ale țării gazdă.

Au fost de față, de asemenea, delegații și reprezentanți diplomați din țările participante la tîrg, printre care delegația guvernamentală română, condusă de tovarășul Ion Pațan, vice-

președinte al Consiliului de Miniștri.

Conducătorul delegației guvernamentale române, Ion Pațan, a fost primit joi de Vaclav Hula, vicepreședinte al guvernului cehoslovac.

● PREȘEDINTELE MEXICULUI, Diaz Ordaz, a sosit într-o vizită la San Diego (California), la invitația președintelui S.U.A., Richard Nixon.

TINERETUL LUMII

În culisele unui trist record

Din studiul statistic anual publicat de U.N.E.S.C.O. în preajma zilei internaționale a alfabetizării, aflăm că Tailanda ocupă actualmente neînviatul loc I în procentul de analfabetism pe continentul asiatic. Ea se numără printre puținele state din lume (patru la număr) unde procentul de neștiutori de carte a crescut în ultimul deceniu.

Amintitul studiu statistic se bazează, în cea mai mare parte pe date oficiale publicate de autoritățile de resort tailandez. Date care ne relevă afit amploarea flagelului (74 la sută din populația analfabetă) cit și, mai ales, mecanismul care duce la tristul record.

Ultimul recensămînt școlar, ale cărui rezultate au devenit cunoscute în aprilie a.c. (și care a fost reluat în studiul statistic anual al U.N.E.S.C.O.) atestă o tristă realitate: sute de mii de copii și tineri tailandezii sînt nevoiți să rămîna în afara școlii. Datele centralizate de Centrul de statistică și recenzie de la Bangkok arată că în țară există 1.680.000 de copii între 11 și 13 ani și 2.725.000 de tineri între 14 și 18 ani. Așadar, un total de 4.405.000 de tineri la vârsta școlii medii și liceale. Mai puțin de a 14-a parte sînt cuprinși în școli (302.000). În Tailanda trăiesc aproape cinci milioane de copii între 7 și 11 ani. Peste două treimi dintre ei nu au locuri în școli sau pur și simplu nu au posibilitatea să le frecventeze fiind nevoiți să muncească de la o vîrstă fragedă. Iar din cei care frecventează școala elementară peste 30 la sută se retrag înainte de a fi terminat cele patru clase primare.

Din datele aceleiași recensămînt, reiese că în Tailanda lucrează la munci agricole aproape un milion și jumătate de copii între 7—13 ani și în activități neagricole circa 350.000 de copii din aceeași categorie de vîrstă. Alții aproape 850.000 de copii și tineri între 14—18 ani muncează ca lucrători în agricultură și 400.000 în industrie și comerț. Rezultă un total de circa 2.100.000 de copii și tineri de vîrstă școlară care sînt siliți să muncească, de cele mai multe ori în munci ocazionale și foarte prost retribuite pentru a-și câștiga existența (întrucît familiile lor nu le pot asigura întreținerea).

Acest tablou întunecat se datorează atît lipsei aproape totale de preocupare a guvernului de la Bangkok pentru rețeaua școlară (fondurile alocate pentru învățămînt sînt de circa 20 de ori mai mici decît cele pentru poliție și, în ultimii 20 de ani nu s-a construit absolut nici un nou local de școală elementară sau medie), cît și gravităților economice ale masei oamenilor, muncii tailandez. Milioanele de copii rămași în afara școlii provin din familii de muncitori, țărani și mici funcționari care nu pot să suporte costul înierii unui copil în școală. Chiar după date oficiale, din cauza creșterii continue și masive a costului vieții, veniul unei familii de muncitori s-a redus actualmente cu circa trei salarii și jumătate, în medie, pe an, în comparație cu situația din 1967—1968.

Bineînțeles, manualele, rechizițele și uniforme școlare, ca și taxele pentru învățămîntul secundar nu au scăpat tendinței de creștere a prețurilor. În ultimul an școlar taxele în gimnazii, școli profesionale și licee au sosit cu aproape 50 la sută în comparație cu anul precedent. Costul rechizițelor școlare, ca și al manualelor și uniformelor a crescut cu sută la sută.

Sînt realități dure, amare, ce-și au corespondentul în durerea milioaneilor de copii tailandez care nu se pot bucura de binefacerile școlii. Sînt realități triste care explică recordul nu mai puțin trist deținut actualmente de Tailanda.

E. R.

ORIENTUL APROPIAT

● CUVÎNTAREA REGELUI HUSSEIN
● PREMIERUL ISRAELIAN VA
VIZITA S.U.A.

AMMAN 4 (Agerpres) — Regele Hussein al Iordaniei a rostit joi seara o scurtă cuvîntare la postul de radio Amman, în cadrul căreia a anunțat că a cerut guvernului să ia toate măsurile necesare pentru asigurarea ordinii în întreaga țară. „Sînt convins că atît primul ministru, cabinetul pe care îl conduc, cît și șeful statului major și armata vor face față sarcinilor care le revin în aceste momente”, a spus șeful statului iordanian.

ROMA 4 (Agerpres) — Vicepreședintele Irakului, generalul Hardan Abdel Gaffar al Takriti, a sosit la Roma într-o vizită de două zile. În timpul șederii sale în capitala Italiei, oaspețele irakian va avea convorbiri cu membrii ai guvernului italian în cursul cărora vor fi abordate situația din Orientul Mijlociu, precum și probleme de interes bilateral.

Suveranul hașemit a precizat că a cerut, de asemenea, guvernului să ia contact cu Comitetul Central al Rezistenței Palestiniene, pentru restabilirea calmului în întreaga țară.

TEL AVIV 4 (Agerpres) — Primul ministru al guvernului israelian, Golda Meir, va face o vizită oficială în Statele Unite ale Americii, în a doua jumătate a lunii septembrie, s-a anunțat la Tel Aviv. În cursul convorbirilor pe care le va avea cu președintele Nixon, Golda Meir va expune poziția Israelului față de ultimele evoluții ale situației din Orientul Apropiat.

pe scurt

PREȘEDINTELE INDONEZIEI LA BONN

PREȘEDINTELE INDONEZIEI, generalul Suharto, a sosit vineri la amiaza la Bonn într-o vizită oficială de două zile. Președintele indonez s-a întîlnit în această zi cu președintele R. F. a Germaniei, Gustav Heinemann, și cu cancelarul Willy Brandt. În același timp, ministrul de externe al Indoneziei, Adam Malik, a avut întrevederi cu colegul său vest-german, Walter Scheel.

alte, două cartiere generale ale diviziilor americane din regiunea Saigonului. Alte 30 de obiective au fost atinse de tirul artileriei forțelor patriotice. Lupte au avut loc joi în trei din cele patru regiuni militare din Vietnamul de sud.

● UNITĂȚI ALE ARMATEI ȘI POLITELI mobilizate din ordinul administrației saigoneze, au intervenit cu brutalitate împotriva unor manifestații de protest ale invalizilor de război din cartierul Cholon al capitalei sud-vietnameze, făcînd uz de arme și armament greu și lansînd peste 2.000 de grenade cu gaze lacrimogene împotriva participanților. Potrivit agenției Reuter, s-au înregistrat peste 70 de răniți din rîndul invalizilor. Demonstrații cereau majorarea pensilor și îmbunătățirea condițiilor de locuit.

● IN MAI MULTE REGIUNI ale Vietnamului de sud, forțele patriotice au lansat în noaptea de joi spre vineri puternice atacuri împotriva unor obiective ale trupelor americano-saigoneze. Au fost bombardate, între